

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ

LÉTO 2022

Líšnické tůně / Rozhovor s Jankem Kroupou / Společenský život v Líšnici v plném proudu

Hry bez hranic v Klínci / Tipy na tvoření / Jak pečovat o své kolo

Vážení sousedé,

úvodem letního čísla zpravodaje bych vám chtěla popřát krásné léto, pohodové prázdniny a klidnou dovolenou.

Končí další čtyřleté období stávajícího zastupitelstva obce, na podzim nás čekají volby. Ráda bych vám jménem svým, ale také jménem mých kolegů zastupitelů poděkovala za vaši přízeň a podporu. Rádi bychom vyhověli vám všem ve vašich požadavcích, jsme ale limitováni zákony a obecními pravidly, které dodržujeme. Někdy je to bohužel na úkor

narušení vzájemných, někdy i přátelských vztahů, ale to už tato služba veřejnosti přináší. Věřte, že nikdy neděláme nikomu nic naschvál anebo na trůc. Naše práce nás pořád ještě baví, stále je ještě co rozvíjet a vylepšovat, proto se mnozí z nás rozhodli na podzim znovu kandidovat do zastupitelstva naší obce.

Přijďte k volbám a ať už uspěje kdokoliv, tak ať je to jenom ku prospěchu Líšnice.

Vaše starostka Hana Navrátilová

Z úřadu

Zprávy z úřadu

Velká voda

V rámci úvodního slova bych ráda také reagovala na situaci ohledně předchozího, velmi deštivého počasí, kdy se Líšnicí valila voda zejména z polí pod hřbitovem. Situaci jsme průběžně monitorovali a přistoupili jsme k provizornímu řešení akutní situace.

Finální řešení těchto náhlých deštivých vod je řešeno v tuto chvíli dvěma projekty, na které již bylo vydáno stavební povolení a postupně na ně získáváme finanční prostředky.

Prvním a tím nejdůležitějším řešením je obnova dešťové kanalizace, která byla nenávratně zničena výstavbou splaškové kanalizace před rokem 2008. V roce 2016 byly ve spolupráci se Středočeským krajem započaty práce na přípravě projektové dokumentace na opravu kraj-

ské komunikace vedoucí obcí, jejíž součástí je také výstavba dešťové kanalizace v celé obci. V současné době je již vydáno pravomocné stavební povolení a v letošním roce měla být komunikace rekonstruována a dešťová kanalizace vystavěna. Středočeský kraj však z důvodu nedostatku finančních prostředků přeložil realizaci této akce na příští rok a sama obec, bez součinnosti s krajským úřadem, nemůže dešťovou kanalizaci obnovit. Součástí tohoto projektu bude zároveň vybudování chodníků v místech, kde to bude technicky možné. Spoluúčast obce (chodníky a dešťová kanalizace) se bude pohybovat kolem 4 000 000 Kč.

Druhým řešením je realizace projektu „Opatření pro zvýšení retence vody v území“. Jedná se o projekt výstavby tůň v obecním průhonu pod hřbitovem. Více informací naleznete uvnitř zpravodaje. Na tento projekt jsme získali dotaci 1 000 000 Kč ze Středočeského fondu životního prostředí a zemědělství. Je to zatím pouze menší část z předpokládaných nákladů. Na realizaci tohoto projektu proto budeme v nejbližší době podávat žádost o dotaci ke Státnímu fondu životního prostředí na dofinancování. Celkové náklady jsou cca 6 300 000 Kč.

Voda a zemědělství

Hospodaření na zemědělské půdě zásadním způsobem ovlivňuje, kolik vody a v jaké kvalitě budeme mít ve studních. Způsob hospodaření může významně také omezit dešťovou vodu přitékající do obce, která pak způsobuje škody na majetku. Proto se naše snahy do budoucna musí upínat především na změnu v hospodaření, jenž je prvním zdrojem rychlé vody, která do obce přitéče.

Připravujeme využití plochy orné půdy kolem silnice vedoucí do Klínce. Chtěli bychom, aby zde vznikla přírodě blízká oáza, která poskytne prostor pro zvířata, pomůže se zklidněním větrů a zachytí vodu. Mezi nápady je lesík a sad s ovocnými dřevinami. Výbor pro životní prostředí nápady konzultuje s Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR jako případným spoluinvestorem. Máte nějaké nápady, jak tyto cca 2 ha využít pro zlepšení kvality života u nás v Líšnici? Ozvěte se, budeme rádi za Váš zájem a myšlenky.

Kultura na vsi

Od posledního zpravodaje proběhlo spoustu kulturních a společenských akcí a mám velkou radost, že se setkaly s vaší hojnou návštěvností. Blíží informace o nich a fotografie

Líšnický zpravodaj LÉTO 2022 Čtvrtletník vydává obec Líšnice (www.obeclishnice.eu)

Příspěvky přijímáme na adrese: zpravodaj@obeclishnice.eu nebo osobně na obecním úřadě. Jakékoli přetiskování textů či obrazových materiálů je povoleno pouze s písemným svolením vydavatele i autora. Přesná pravidla pro uveřejňování příspěvků najdete na webu obce: www.obec-lisnice.eu/zpravodaj. Právo rozhodnout o jejich otištění si vyhrazuje redakce zpravodaje.

Příjem inzerce na adrese: inzerce@mirsa.cz. Nově také zpravodaj na webu: www.lisnickyzpravodaj.eu.

Redakční kruh: Dominika Rýparová (šéfredaktorka), Tomáš Humhal, Tomáš Fiala, Hana Hrazdírová, Radka Endrlová.

Ilustrace: Barbora Humhalová **Grafické zpracování a tisk:** mirsa.cz. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 19173.

Náklad: 400 ks. Toto číslo vychází v červenci 2022. **Informace pro inzerenty:** www.obecnizpravodaj.eu

naleznete uvnitř zpravodaje. Dovolte mi ale krátkou vzpomínku a shrnutí akcí, které pořádala obec.

Začali jsme obecním plesem, který se uskutečnil v sobotu 9.4. Děkuji vám všem, kteří jste se plesu zúčastnili, za úžasnou atmosféru, kterou jste svou bezprostředností a nadšením vytvořili. Od prvních tónů až do konce byl parket zaplněný tančícími páry i jednotlivci, kapela opět neklamala a hrála neskutečně. Moc jsem si to s vámi užila.

Hned další sobotu 16.4. následoval výlov pstruhů spojený s barvením vajíček a výrobou pomlázek. Trochu jsme se obávali počasí, které se v týdně před akcí vůbec nejevílo dobře. Nakonec se ale vyčáslilo a bylo krásně. Přišli jste opravdu ve velkém počtu, že jsme měli strach, že nám pstruzi ani nebudou stačit 😊. Opět bych vám chtěla moc poděkovat za hojnou účast, protože všechny akce chystáme pro vás. Pokud se pak setkají s tak velkou přízní a návštěvností, jako tomu bylo, tak je to pro nás vždy ta největší odměna. Také moc děkuji všem organizátorkám barvení vajec a výroby pomlázek za přípravu. Moc si vážím každého, kdo se do organizování společenského života v naší obci pustí. Zároveň jim také děkuji za organizaci Blešího trhu a Ženám 50+ za přípravu Burzy výpěstků.

V sobotu 18.6. pak proběhla po dvouleté covidové pauze regionální akce „Hry bez hranic“, tentokrát hned v sousední obci Klíneč. Počasí si s námi opět zahrálo, v 34 stupňovém horku soutěžit a být akční byl výkon pro všechny soutěžící, někdy až za hranici jejich sil. Opět musím děkovat a tentokrát také vyseknout hlubokou poklonu celému líšnickému týmu za skvělou a vzornou reprezentaci obce.

A co nás čeká? V sobotu 17.9.2022 již tradiční „Líšnický festival“.

Festival začne ve 14:00 a těšit se můžete na dětský sbor Marcato s Veronikou Kopeckou, dále vystoupí kapely Druhá tráva s Robertem Křeslanem, Strunovrat, Bartet a na závěr Ivan Hlas trio. Součástí festivalu bude bohaté občerstvení i prodejní stánky, včetně stánku naší základní školy.

Znovu se nám podařilo na tuto akci získat dotaci ze Středočeského kraje z Fondu kultury, tak bude možné opět využít Fotokoutek a zorganizovat program pro děti. Akci, jako každý rok, mediálně podpoří a podium

zapůjčí rádio Blaník. Těšíme se na vás!

Parkovací stání u hřbitova

Jak jsem psala v minulém čísle zpravodaje, v dubnu bylo s přispěním dotace ze Středočeského fondu obnovy venkova zrekonstruováno parkovací stání před hřbitovem. Celkové náklady byly ve výši 772 840 Kč, z toho 488 973 Kč bylo hrazeno z dotace.

Výstavba vodovodu a kanalizace na Varadově

V květnu byla dokončena projektová dokumentace na výstavbu vodovodu a kanalizace na Varadově a nyní bude probíhat řízení pro vydání stavebního povolení. Následně budeme žádat o dotace a hledat finanční zdroje na výstavbu, které se budou pohybovat odhadem na úrovni 60 000 000 Kč. Již nyní prověříme různé možnosti financování a sledujeme dotační tituly.

Rekonstrukce školního hřiště

Máme obrovskou radost, že se nám jako jedné z mála obcí ve Středočeském kraji podařilo uspět v rámci dotačního řízení Ministerstva pro místní rozvoj a získat dotaci ve výši 1 341 218 Kč na rekonstrukci školního hřiště. Celkové náklady jsou 1 806 742 Kč. Nyní probíhají všechny úkony nutné pro uzavření dotační smlouvy s MMR, včetně výběru dodavatele. Toto by mělo být vyřešeno během prázdnin a pokud počasí dovolí, přepokládáme zahájení prací na podzim letošního roku.

Rekonstrukce kanalizačních stok

V průběhu následujících měsíců také začneme s důkladnou rekonstrukcí kanalizačních stok v obci, které jsou v havarijním stavu. Na sanaci kanalizace jsme získali dotaci ze Středočeského infrastrukturního fondu ve výši 619 579 Kč, celkové náklady jsou 1 264 448 Kč.

Workout a fitness hřiště

V dotačním řízení na workout a fitness hřiště jsme bohužel úspěšní nebyli, ale s ohledem na získané finanční prostředky v rámci jiných projektů rozhodlo zastupitelstvo obce vybudovat workoutové hřiště v oplocené části mezi školním hřištěm a parkovištěm z vlastních zdrojů obce. Zároveň bude pár cvičebních fitness strojů umístěno vedle dětského hřiště Oříšek. Vybudovat hřiště bychom rádi zvládli v průběhu letních měsíců, bude ale záležet na možnostech a času vybraného dodavatele.

Architektonické studie – úřad a hasičská zbrojnice

V současné době probíhá příprava architektonické studie na výstavbu nové víceúčelové budovy obecního úřadu. V budově bude kromě prostor úřadu také jednací sál, moderní velká knihovna a nějaký komerční prostor. Pozemek, na kterém bude nová budova úřadu stát, nyní projde rekultivací. Máme zažádáno o demoliční výměr na dům, který na pozemku stojí a který je v havarijním stavu. Poté, co dojde k demolici a zahrada bude zrekontrolována, bude pozemek zpřístupněn veřejnosti do doby, než dojde k výstavbě.

Zároveň byla též zadána příprava studie na rekonstrukci budovy hasičské zbrojnice tak, aby sloužila nejen zásahové jednotce obce, ale také široké veřejnosti.

Nad oběma studiemi plánujeme uspořádat veřejnou debatu, budeme rádi za vaše názory a podněty.

Svazková škola

Mníšecký region se trvale potýká s nedostatkem kapacity na základ-

ních školách. Vzhledem k tomu, že máme vystavěn nový pavilon, garantujeme místo na prvním stupni ZŠ všem líšnickým dětem. Velký problém začíná být s umístěním dětí na druhý stupeň. Poslední kapacity ZŠ Mníšek pod Brdy byly vyčerpány, proto byl založen Dobrovolný svazek obcí „Svazková škola pod Skalkou“, jehož členem je také naše obec. Cílem svazku je výstavba Svazkové školy pod Skalkou pro 540 dětí z obcí, které jsou zastoupeny ve svazku. V současné době se připravuje architektonická studie, následně bude vypracovaná pro-

jektová dokumentace a pak se začne s výstavbou školy. Celkové náklady jsou v tuto chvíli odhadovány na cca 110 000 000 Kč.

Veřejné osvětlení

S ohledem na rostoucí ceny energií jsme připravili projekt na výměnu svítidel veřejného osvětlení za ledková svítidla. Podali jsme žádost o dotaci k Ministerstvu průmyslu a obchodu a získali jsme částku 1 211 910 Kč. V současné době bude zadáno výběrové řízení. K realizaci výmě-

ny svítidel dojde po vyřízení všech administrativních náležitostí buď na podzim letošního roku nebo na jaře roku 2023.

Vítání občánků

Ve čtvrtek 15.9.2022 od 16 hodin proběhne vítání našich nových občánků, kteří se narodili v předchozím období. Rodiče dětí, kterých se to týká, budou obesláni pozvánkou. Vítání jako již tradičně proběhne v prostorách mateřské školky u nového pavilonu.

Extrémy v počasí aneb úspěch přeje připraveným

Text: Ondra Hrazdila

Pár posledních let můžeme nejen v Líšnici, ale v celé střední Evropě sledovat častěji než kdy předtím extrémy a abnormality počasí. Dlouhá období sucha, srážkově podprůměrné zimy a extrémní bouřky i s dvoucifernými centimetrovými srážkovými úhrny (jako tomu u nás bylo koncem června letošního roku), to vše nás nutí zamyslet se nad hospodařením s vodou a opustit komfortní a léta zaběhnuté postupy.

Stejně jako mnozí z vás zachycují dešťovou vodu ze střech a zpevněných ploch u svých rodinných

domů a chat, a tím zmenšují odtok vody při silných deštích do vodních toků a s ušetřenou dešťovou vodou pak hospodaří v době sucha, dá se tento postup použít i v krajině – za deště vodu zachytit a postupně ji pak využívat v území.

Proto byla již v roce 2017 zpracována tzv. Studie odtokových poměrů, která mapuje území Líšnice se zaměřením na vznik eroze a řešení jejího omezení, a to ať už změnou způsobu využití půdy, tak technickými opatřeními.

Jedním z těchto technických opatření je vytvoření tůň v ploše mezi Líšnicí a hřbitovem, na které se

nám podařilo v minulých letech zpracovat projektovou dokumentaci a zajistit stavební povolení a v letošním roce také část financí z dotace Středočeského kraje. V případě, že to vyjde a získáme další dotaci ze Státního fondu životního prostředí, mohli bychom se už v příštím roce těšit na realizaci.

Co se týká možnosti změny využívání zemědělské půdy – zde je situace složitější, protože neexistují jednoduché zákonné možnosti, jak motivovat zemědělce ke změně přemýšlení o hospodaření na jim svěřené půdě. Možnosti ale jsou i tu – rádi bychom zahájili obnovu polních cest spojenou s výsadbou alejí. Travnaté polní cesty spolu s výsadbou stromů

a případnými příkopy silně omezují jak odtok vody z intenzivně zemědělsky užívaných ploch, tak vodní a větrnou erozi. Navíc je možné je využít k relaxaci nebo spojení sousedních obcí. A takový projekt máme jako pilotní také v přípravě – jedná se o polní cestu s alejí od statku (bývalého JZD) okolo golfu směrem do Klínce.

Oba výše uvedené projekty vnímáme jako pilotní a po jejich dokončení a zhodnocení bychom rádi zahájili přípravu dalších. Držte nám palce!

Od 6. června mohou nízkopříjmové domácnosti požádat o dotaci na výměnu zastaralého kotle na tuhá paliva za nový

Zprávy z kraje

Od 6. června mohou nízkopříjmové domácnosti požádat o dotaci na výměnu zastaralého kotle na tuhá paliva za nový.

Od 1. září 2024 bude podle zákona o ochraně ovzduší z roku 2012 povoleno používat kotle pouze 3. a vyšší emisní třídy podle ČSN EN 303-5. Provoz zastaralých kotlů bude brzy zakázán a bude nutné je vyměnit za nové ekologické zdroje vytápění.

Lidé z domácností s nižším příjmem, jako jsou třeba samoživitelé nebo senioři, mohou na výměnu kotle dostat výhodnou dotaci, která představuje 95 % způsobilých výdajů. O dotaci je možné žádat pouze elektronicky. Příjem žádostí ve středních Čechách bude evidovat Středočeský kraj. **Zahájení příjmů žádostí o kotlíkovou dotaci pro nízkopříjmové domácnosti v elektronické podobě bude od 6. 6. 2022 od 10:00 hod. Posledním dnem, kdy je možné o dotaci požádat, je 31. srpen 2022.**

Pokud se rozhodnete vyhledat informace přímo na krajském úřadě, na adrese Krajský úřad Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21, Praha 5 najdete příslušné pracovníky v kancelářích číslo 0067 a 0066. Mů-

žete přijít bez ohlášení, v konzultační místnosti s počítačem je možné ukázat všechny podrobnosti elektronické žádosti o kotlíkovou dotaci. „Protože však budeme žádosti hodnotit, nemůžeme za žadatele žádost vyplnit, ani ji nemůžeme finalizovat na úředním počítači. To by mohlo být bráno jako netransparentní a ovlivňující proces přidělování dotace. Žádost je jednoduchá a opravdu ji zvládnou vyplnit a odevzdat všichni,“ vysvětluje Ondřej Nauš z Odboru řízení dotačních projektů Krajského úřadu.

Nejdůležitější podmínkou přiznání dotace je (spolu)vlastnictví nemovitosti ve Středočeském kraji, v které žadatel trvale pobývá, a která je, nebo byla vytápěna **kotlem na tuhá paliva** 1. nebo 2. emisní třídy (plynových kotlů se tedy žádost netýká).

Žádost do dotačního programu kraje může podat pouze ten žadatel, jehož průměrný roční čistý příjem na člena domácnosti v roce 2020 nebyl vyšší než 170 900 Kč, nebo žadatel, který je (a také všichni další členové domácnosti) ve starobním nebo invalidním důchodu 3. stupně. Alternativou pro všechny žadatele je dotační titul Nová zelená úspo-

rám.

Pokud budete úspěšní, bude vám proplaceno 95 % doložených uznatelných výdajů, a to maximálně do výše 180 tis. Kč, když jste si pořídili tepelné čerpadlo, resp. 130 tis. Kč za kotel na biomasu, 100 tis. Kč za plynový kondenzační kotel (pokud jste si ho aspoň závazně objednali do 30. 4. 2022)

Dále by si žadatel měl kladně odpovědět na tyto otázky:

Mám počítač s připojením k internetu a emailovou adresu? Žádost se bude podávat elektronicky. Email může být i rodinného příslušníka nebo zprostředkující firmy.

Pokud už proběhla výměna kotle, bylo to po 1. 1. 2021? To je počátek datum uznatelnosti výdajů.

Pokud už proběhla výměna kotle, mám fotodokumentaci starého kotle a revizní zprávu? Jsou to povinné přílohy k žádosti.

Pokud byste chtěli radu telefonem, využijte linku 257 280 991 nebo svůj dotaz napište na e-mailovou adresu: **kotliky@kr-s.cz**.

Upozornění vlastníků lesa na konec opatření obecné povahy

Dne 3. dubna 2019 vstoupilo v platnost opatření obecné povahy (OOP), které **umožňuje na celém území České republiky odložit těžbu kůrovcových souší až do 31.12.2022**. Zároveň postupným doplňováním tohoto opatření byla přidávána katastrální území se zvýšeným výskytem kůrovce (katastrální území Líšnice u Prahy bylo zařazeno do OOP s účinností od 27.7.2020), kde pro vlastníky lesů v těchto katastrálních územích platí výjimky z ustanovení lesního zákona, a to zejména prodloužení lhůty k zalesnění od vzniku holiny na 5 let (zákonná lhůta je 2 roky) a zajištění lesních porostů na holině na 10 let od jejího vzniku (zákonná lhůta je 7 let). **Tyto výjimky s koncem platnosti OOP končí a vlastníci lesů budou mít od 1.1.2023 opět povinnost hospodařit dle ustanovení lesního zákona 289/95 Sb., tj. zejména přednostně**

zpracovávat nahodilou těžbu (nemocné a napadené stromy, souše, zlomy, vývraty) a dodržovat zákonné lhůty k zalesnění a zajištění lesních porostů na vzniklých holinách od 1.1.2023.

Dalšími stále platnými povinnostmi vlastníků lesů uvedenými v lesním zákoně kromě jiného jsou:

Těžbu může provést vlastník lesa hospodařící bez převzaté lesní hospodářské osnovy pouze se souhlasem odborného lesního hospodáře. Souhlas nelze odmítnout, není-li těžba v rozporu s ostatními ustanoveními tohoto zákona. Má-li těžba překročit 3 m³ na 1 ha lesa za kalendářní rok, musí vlastník lesa, jakož i ten, kdo koupil stojící lesní porost, i ten, kdo provádí těžbu, předem písemně vyrozumět orgán státní správy lesů a doložit vyjádření příslušného odborného lesního hospodáře.

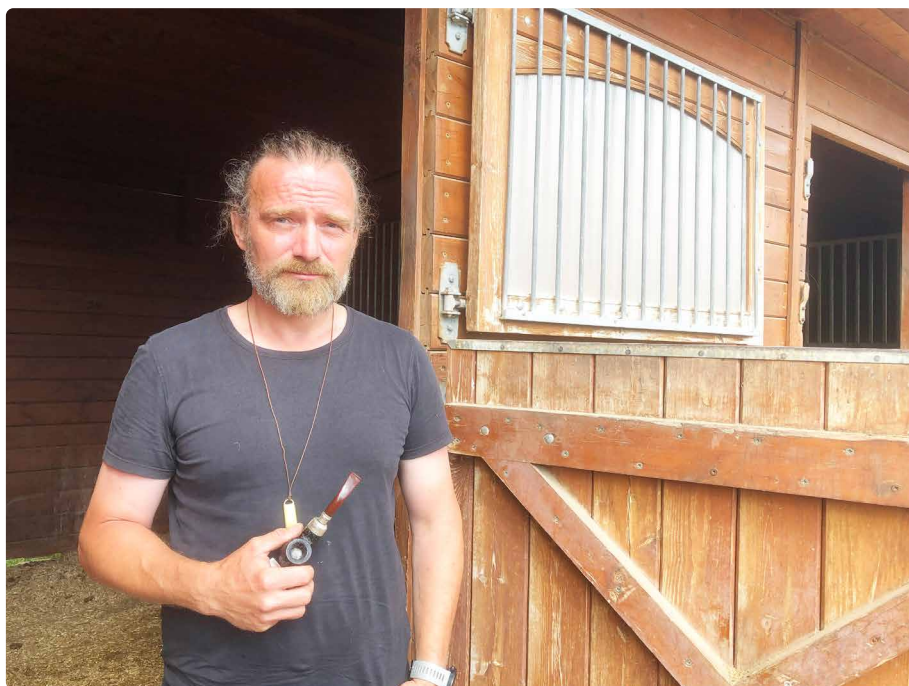
Pokud orgán státní správy lesů nesdělí osobě, která jej písemně vyrozuměla o záměru provést těžbu, své stanovisko do 30 dnů ode dne doručení vyrozumění, může tato osoba těžbu provést.

Vlastník lesa je povinen vést lesní hospodářskou evidenci o plnění závazných ustanovení plánu (celková výše těžeb) a evidenci o provedené obnově lesa v jednotlivých porostech (zalesnění v hektarech). Souhrnné údaje předá vlastník lesa orgánu státní správy lesů vždy do konce března za uplynulý kalendářní rok.

Odborný lesní hospodář v k.ú. Líšnice u Prahy

Ing. Eva Tobolková
(tel.: 724066430, 724211970,
email: tobolkovaeva@seznam.cz)

Janek Kroupa: Má smysl snažit se, aby dobro zvítězilo

Líšnice je ves oplývající mlékem a koňmi, dalo by se říct. Letos na jaře tu na nově vytyčenou pastvinu vypustil koně i známý investigativní novinář Janek Kroupa. A ne ledajaké koně. Hektor získal totiž v březnu ocenění Kůň roku v kategorii vytrvalostního jezdeckví. Prvenství mezi jezdci patřilo i jeho pánovi, v mladší kategorii zas jeho dceři Barboře. Janek Kroupa zjevně ví o koních minimálně stejně tolik jako o organizovaném zločinu.

Text a foto: Dominika Rýparová

Vytrvalostní jezdeckví není úplně známá disciplína – o co jde?

Je to v podstatě takový koňský maraton, běh na dlouhé trati. Dcera závodí na 120 km, seniorské závody jsou na 160 km, tedy 100 mil. Táhle ten větší hnědák má sice jen jedno oko, ale je to nejlepší český kůň v tomhle sportu. Hektor. Dcera se s ním kvalifikovala i na mistrovství Evropy. Já jsem s ním jel mistrovství dvakrát, ale teď už bude běhat jen s ní. Ta bílá klisna, to je Madonna, a taky vypadá, že bude mít talent.

Jak dlouho takový závod trvá?

Běžíte to v jednom dni. Dobrý kůň běhá kolem 20 km/hod. Ráno vystartujete, na startu bývá ohromné stádo, třeba 150 koní, vyhrává ten, kdo je první v cíli. Ale běhá se v okruzích, nejdelší má 40 km. Vráťte se vlastně do toho startu/cíle, kde je veterinární kontrola, kterou

musíte projít. Jakmile tam vstoupíte, zastavuje se vám čas. Musíte ale splnit různé podmínky dané veterináři. Kůň musí být fit a musí mít klidovou tepovou frekvenci. To znamená, že musíte běžet tak, aby kůň nešel přes své limity, abyste ho nezabila. Kůň je schopný se uhnat. Dobře trénovaný kůň cválá, slezete z něj, nalijete na něj vodu, protože koně se musí ochlazovat, a za minutu za dvě můžete jít na kontrolu. Pokud není trénovaný dobře, může vám to trvat třeba 10 minut. Pak ztratíte osm minut jen tím, že přehnal tempo kola, a ostatní byli rychleji v klidu. Je to trochu alchymie, jak rychle běžet, v jakém počasí, v jakém terénu, jak je kůň natrénovaný, jak mu to dnes sedne, protože i koně mají své dny. Pak máte 30 nebo 40 minut na to koně napojit, připravit, a pak se zase zapíná čas a vyjíždíte. Po posledním kole je zase kontrola, a když kůň není schopný pokračovat v závodě, tak vás vyloučí. Nejde tedy jen o to dojet tak, abyste byla první. Když kůň nebude v pořádku, vylejou vás.

Jak to v průběhu jízdy sledujete? Lidi mají sportovní hodinky, ale kůň?

Fonendoskopem. Jezdím na trénink s fonendoskopem, a když běhám kopec, poslechnu si, jak na tom kůň je. Tady v Líšnici jsou bezvadné kopečky! Podle toho tepu už vím, jak na tom kůň je. Naučíte se srdce poslouchat: když je na tom kůň dob-

ře, úder srdce jsou takové měkké, když má dost, začnou být ostré, prudší. Podle tepu poznám i svého koně.

To jste se od někoho naučil, nebo to přišlo časem samo?

Měl jsem koně u pana Jirsy, to je jeden ze zakladatelů tohoto sportu tady. A pak jsem se posouval dál, protože zakladatelé mívají tendenci ustrnout v nějaké situaci, a já tím, že jsem novinář, mám tendenci si hledat nové informace a skládat si to z víc zdrojů. Pak jsem chtěl běhat jinak, dál, víc, stěhovali jsme se... I když koně tedy nestěhuji často, oni to nemají rádi. Tohle je třetí místo, kde je mám.

Jak jste s koňmi dorazil do Líšnice?

Měl jsem je tu u Zdeňky Pohlreichové a když jsem hledal místo kolem Prahy, zjistil jsem, že Líšnice je naprosto ideální. Je tu spousta luk a vy můžete v podstatě po kopytě jít do Brd, k Vltavě... Na Praze-východ jste všude omezená lány. Tady je krásné to, že tu zůstal ráz venkovské krajiny, kde jsou sice také pole, ale mezi nimi jsou louky, lesy... To nikde jinde moc není.

V Líšnici ovšem trochu hoří boj mezi koňáky a pěšími o koňské koblihy všude po vsi...

To jsem úplně nezaznamenal, ale než jsem tu stál postavil, obcházel jsem všechny sousedy, ptal jsem se, kam to můžu dát, jak daleko od nich, protože samozřejmě chápu, že koně nemusí být každému příjemní, v Líšnici je jich opravdu hodně. Ale velká část mých sousedů chtěla jako takový desátek z toho, abych to tu mohl mít, právě ty koblihy. (smích) Takže já je rozdávám a sousedi jsou spokojení, že jim hezky rostou brambory. Ale chápu, co lidem vadí. Na druhou stranu, koňský bobek je jiný než psí. Rychle se rozpadá. Dvakrát na to zaprší a jsou pryč. S psími je to horší.

Skočím teď jinam – vy jste známý kvůli kauzám z devadesátých let, na jaře běžely na ČT Devadesátky, které měly obrovskou sledovanost. Vy ale s kauzami přicházíte neustále, zmíním alespoň Dozimetr. Kam

jsme se od těch divokých devadesátých posunuli?

Jsem zastáncem názoru, že se lidstvo vyvíjí v podstatě k lepšímu než k horšímu. To platí i o zločinu. Zločin 90. let a zločin dneška je jiný. Teď je velká kauza kolem náměstka Hlubučka, ale není tam žádný mrtvý. V devadesátkách by tam byli tři. Zločin je sofistikovanější.

V rozhovorech často říkáte, že zlo nikdy nemůže vyhrát, protože se začne vzájemně likvidovat, ale že ani dobro nemůže vyhrát, vždycky bude obojí...

To ale neznamená, že se člověk nemá snažit, aby dobro vyhrálo. Ale musí být připravený na to, že se to nemusí stát. Teď jsem vydal knížku – detektivku (*Čistí, pozn. red.*). Napsal jsem ji s absolutním happyendem, protože já mám rád happyendy, mám rád pohádky. Pak jsem si to přečetl a řekl jsem si, že to nemůžu vydat. Přepsal jsem to. Ale pro sebe jsem si napsal happyend. Detektivky skončí na poslední stránce, ale v realu jde život dál. Dělal jsem pro Novu takový projekt, který se jmenoval Příběhy českých zločinů, bylo to takové dokudrama. Z půlky jsme hráli a z půlky mluvili s účastníky těch zločinů. Byly to příběhy lidí, kteří v nich přišli o někoho blízkého. Tam si uvědomíte, že pro ně to neskončí tím, že policie chytí vraha. Pro ně to nic moc neřeší. Musí nějak žít dál a někteří se s tím nikdy nesrovnají. Vzpomínám třeba na holku, která se stala součástí typického triangu, kdy její bývalý přítel zabil toho jejího nového a ještě ji k tomu tak trochu využil. V té době už byla vdaná, měla dítě, vyprávěla, co se stalo, a najednou přešla do přítomného času a mně došlo, že to zase celé prožívá. Že to v sobě má způsobem, který lze jen těžko popsat.

Jak těžké je pro vás takové příběhy zpracovat? Když si uvědomíte, že

neexistuje ani to absolutní dobro?

Existuje. Existuje dobro a existuje zlo, ale ne „jenom“. Vztáhnou to k aktuální kauze Starostů, kterých je mi opravdu líto. Každá strana, která je složená z lidí, bude dříve či později platformou pro nějaké lumpárny. Jsou lidé, kteří je prostě dělají. Výrazem toho, jestli je ta strana dobrá nebo špatná ale je, jak se k tomu postaví. Dříve nebo později se to stane každé. Případá mi, že Starostové si s tím snaží poradit víceméně dobře, ale samozřejmě pro masy lidí je hlavní ten omezený pohled, že jsou to mafiáni. Vezměte si, že když byla poslední vláda a kauza Štoka v Brně, Faltýnek byl v identickém postavení jako Gazdík, možná ještě v horším, protože s nimi byl v těsnějším kontaktu. A stalo se něco? Nestalo se nic. V tom je podle mě rozdíl mezi stranou, která je v podstatě slušná, a stranou, která není, protože není stranou, je uskupením kolem jednoho člověka, který rozhoduje, co se kdy udělá. V normální straně, když je průšvih, předseda nerozhoduje o tom, jak se to vyřeší. To rozhoduje struktura pod ním, která když zjistí, že má vedle sebe někoho, kdo jim ubližuje, tak ho tam nechce. Nechtějí s ním být spojení, dostanou ho pryč. Ve chvíli, kdy rozhoduje jeden, je jedno, co kdo udělal.

A není dění kolem ANO tak trochu důkazem, že jsme se od devadesátek zas tak moc neposunuli?

Devadesátky jsou podobné tomu, co se dělo třeba v Americe 20. let – vyhrávali ti, kdo uměli tasit rychleji. Pak ale přicházely generace, které si začaly uvědomovat, že jejich dědeček, pradědeček asi nepřišel k tomu majetku úplně čistě, a začali mít pocit, že by své zemi měli něco vrátit. Tyhle generace u nás ještě nejsou. Devadesátky byly přirozeným vývojem. Problémem totalitních režimů je to, že hlavním zločincem je stát,

a ten lidem nedovolí se organizovat ve zločineckých skupinách. Ve chvíli, kdy se stát přestane chovat jako zločinec, začnou se formovat tyhle skupiny a pouštět se do toho, co je v tu chvíli nejzajímavější. Kupónová privatizace, podvody s fondy, pak přišly dotace, teď se dělají podvody s veřejnými zakázkami. Vždycky tam, kde jsou peníze. Když zmíním třeba válku Ruska proti Ukrajině, tak tam se největší lumpárny dějí kolem zbraní. Rusové třeba zjistili, že jim rozprodali velkou část zbraní a pohonných hmot, a proto nebyli schopní dojet až do Kyjeva. Nicméně u nás teď vyrůstají ti, kteří si uvědomují, že tatínci nebyli zrovna poctiví, ale je to ta zlatá mládež. Až oni budou mít děti, můžeme předpokládat, že začnou, doufejme, mít pocit, že by společnosti měli něco vrátit.

Vždycky mě zajímalo, kdo jsou ti lidé, kteří ty podvody vymýšlí, kdo řídí to zlo. To asi nejsou úplní primitivové.

Ne, dobrý zločinec musí být dost chytrý na to, aby mohl být sofistikovaný. Problém je, že někteří z těch lidí to v sobě prostě mají. Mluvil jsem třeba s jedním, který se živil přepaďováním lidí. Říkal, že když jde po ulici a vidí taxikáře, jak se ohýbá a v kapse má peněženku, první, co ho napadne, je, jak mu to šrajtofli sebrat. To je první myšlenka, která mu přijde do hlavy. I když to neudělá, už bojuje proti své přirozenosti.

A ve velkých kauzách – podaří se vždycky chytit otce té hlavní myšlenky?

Někdy ano, někdy ne. V těch zločineckých kauzách to ale nebývá jeden gang, který řídí ten jeden hlavní, jak si často představujeme. Funguje to spíš tak, že tu je určitá struktura podobně smýšlejících lidí, z nich každý přinese nějaký nápad a řídí to on, pak je zas šéfem někdo jiný. Je to síť, kterou tihle lidé umí využívat.

Víte někdy víc, než policisté?

Často. Ale jedna věc je vědět a jiná, co můžete dokázat. Navíc policajti jsou taky jen lidé, můžou trpět i tunelovým viděním – mám zločin, který se odehrál v nějakém širším kontextu, ale ten už neumím dokázat, proto se soustředím jen na to, co dokázat můžu. Někdy je to správně, někdy ne. Dělal jsem kauzu sportovních dotací kolem Pelty a Kratochvílové. Policie měla k dispozici jejich odposlechy, na základě kterých zjistila spoustu věcí, mohla ty

dva obvinít a dokázat jim vinu, což bylo správně, ale nic kolem už se nevyřešilo, což podle mého soudu v pořádku není.

Jenže není tohle cesta k paranoie? Jak si udržet zdravý rozum, když se zdá, že byste měl všechno raději ověřit?

Předně je potřeba si uvědomit, že nikdy nebudete vědět všechno. To co vidím já, ten výsek, kterým se zabývám, není celý svět. Vedle té škaredé části, na kterou se dívám, je ještě ta část hezká, kde se lidi mají rádi, pomáhají si. Nesmím nikdy zapomenout, že tahle část světa je, jinak se propadnu do deprese a paranoie.

Jaká je v tom role selského rozumu? To je myslím důležitá otázka i v čase dezinformací, kdy jsou především starší lidé bombardováni podivnými maily a ptají se, jak poznat, co je pravda.

Jsou taková vodítka, jak poznat relevantní a nerelevantní zdroj. Prvním je, jestli je tam uvedený autor, jestli za ním stojí nějaká redakce – prošel text redakční kontrolou? Pokud ne, víte, že to pravděpodobně bude dezinformace. Samozřejmě ani to není zárukou. Proč byl problém, že Babiš koupil MAFRU? Je to proto, že by ti novináři, kteří tam byli, najednou začali psát nepravdu? Většinou ne. Nemůžete říct každému novináři, co má dělat. Ale on měl v každé redakci jednoho svého hajzlíka, který mu psal texty na zakázku, ale v tom nebyl hlavní problém. Hlavním problémem je, že poctivé redakce se snaží zobrazit svět takový, jaký je. Včetně důležitosti jednotlivých zpráv. Jenže vy můžete ze souboru naprosto pravdivých zpráv

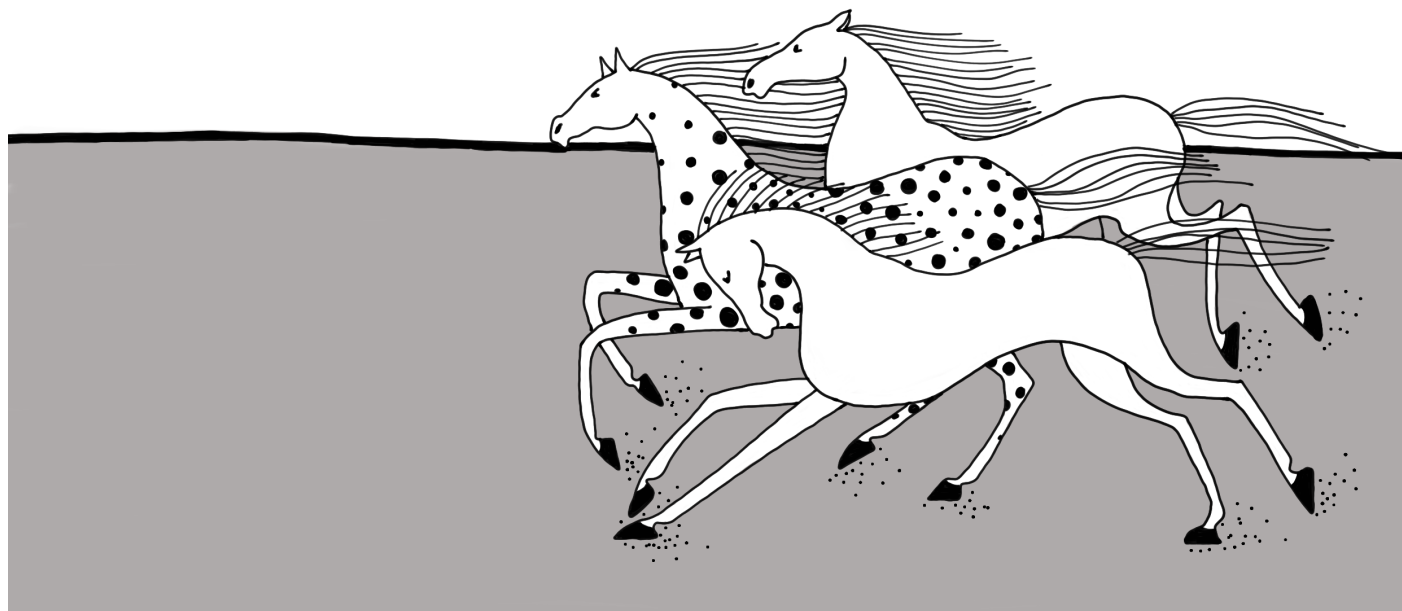
vytvořit obraz světa, který pravdivý není. Jen s ohledem na to, jakou důležitost dáte jednotlivým kauzám. Když měl Andrej Babiš průšvih s Čapím hnízdem, na titulních stránkách všech normálních novin to bylo, protože to byl český premiér, na titulce Mladé fronty bylo, jak přidávají sestřičkám. Ale ten text o něm tam byl, někde na třetí stránce na podvalu. Nezamířili to, jen snížili význam té zprávy. Druhým problémem bylo, že pokud je to médium dostatečně silné, dokáže určovat témata. Když Andreje Babiše nezajímala zahraniční politika, řešila se jen domácí témata. Když ho na jedinou záležitost začala, objevila se tam ta zahraniční. Dokázal nastolit témata, která jemu konvenovala. A to platí u všech ostatních médií. Je potřeba se na to dívat jako na výhled z okna. Když si vezmete kus cesty, kterou vidíte – znamená to, že končí tam, kam vy nevidíte? Ne. Ale k tomu, abyste to zjistila, se musíte vyklonit a podívat se dál. Musíte se pořád ptát, kde je zbytek. Když vidím půlku stromu, bude tam někde druhá. Nestačí číst jeden zdroj. Musíte si zasazovat informace do kontextu. Pracovat s tím, co o světě víte vy sami. To za vás noviny neudělají. Dělal jsem kdysi válečnou žurnalistiku a jsou dva způsoby, jak psát zprávy z fronty. Buď mluvíte s lidmi, kteří odtamtud přišli, a když mluvíte s dostatečným množstvím lidí, dokážete si udělat pravdivý obrázek, jak to tam je. Druhý způsob je se tam jet podívat.

V jedné recenzi na vaši knihu Čistí jsem si přečetla: „Každý rozumný Čech musí tušit, že v tomto státě se dějí prohnílé věci a praktikují se nekalé činnosti.“ Je tohle podle vás správný pohled na svět?

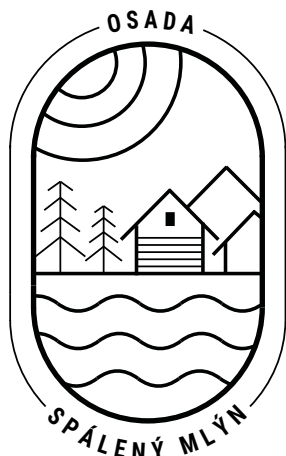
Je, je to správný pohled na jakoukoliv lidskou společnost. Vždycky se tam děje něco špatného, protože lidé jsou vždycky trochu špatní. Ale neděje se tam jen to špatné. Ignorovat zlo je stejně špatné jako myslet si, že se děje jen to zlé. Vždycky je tma i sluníčko.

Takže nebýt ani pesimista ani “sluníčkář”?

Nebo můžete být jedno z toho, ale vědět, že existuje i to druhé. Nesmíte zblbnout. I pravdoláskař by měl vědět, že někteří lidé jsou sviňe. (smích) Ale je to špatné? Oni i ti špatní se můžou napravit. Často jsou to docela hezké příběhy lidí, kteří si najednou uvědomí, co bylo špatné. Mluvil jsem s jedním člověkem, který se v 90. letech podílel na obrovském podvodu. Po dvaceti letech od té události mi říkal: „20 let tu žiju s touhle ostudou, strašně rád bych to nějak odčinil, nechci, aby moje děti byly konfrontované s tím, jaký jsem byl, protože jsem byl mladý, měli jsme pocit, že děláme to, co dělají všichni kolem nás, ale dneska se na to dívám jinak.“ Lidi se dokážou nějak vyvinout, jsou schopní sebereflexe. David Berdych, člověk který unášel lidi, když ho chytili a on se přiznal, říkal, že prožil takovou katarzi, protože už to potřeboval zastavit. Nechci říct, že se napravil, protože v hlavách mnoha lidí všechno končí tím, že si odkroutili nějaký trest, ale zapomínají na to, že tam byli zranění lidé. Že jejich zločin nebyl dluhem vůči státu, ale vůči konkrétním lidem. A nebude jim odpuštěno, dokud se tohle nějak nesrovná přímo s nimi. Což je velmi těžké, protože ne každý o to stojí. Ale aspoň o tom přemýšlel, chtěl to udělat. To je dobře.

Zprávy ze Spáleného Mlýna

Vážení sousedé,

jak jistě všichni víte, nedaleko obce Líšnice se nachází chatová osada Spálený Mlýn. Rádi bychom Vám představili nově vzniklý spolek **Osada Spálený mlýn z.s.**, který byl založen místními osadníky a rád přivítá nové členy ze svého okolí.

Osada Spálený Mlýn se nachází v rozmanité krajině bohaté na přírodní krásy. Důvod pro založení spolku, jako dobrovolného a neziskového svazku občanů, je především chránit přírodu a krajinu v této lokalitě i jejím blízkém okolí. Upravovat okolní prostranství a zkvalitňovat život v osadě, který je dán kvalitou společného prostoru. Hlavním společenským veřejným prostorem ve Spáleném Mlýně je rybník, kam se možná občas zajdete vykoupát, travnatá pláž a k ní přiléhající hřiště, které tak společně definují střed celé osady. Snažíme se podávat pomocnou ruku majitelům (manželům Kulhánkovým), kteří tyto prostory poskytli veřejnosti, tak abychom zde udrželi pořádek a čistotu a mohli toto místo všichni využívat.

Jako osadní spolek se snažíme organizovat společensko-kulturní a sportovní aktivity a v našem zájmu je i zlepšování mezilidských vztahů. Minulý rok jsme připravili například letní večerní promítání pod širým nebem o cestování po Kostarice, které bylo doprovázeno komentářem cestovatele Martina Mykisky. Rádi se s Vámi uvidíme na promítání, které chystáme na tento rok, a to s podobně dobrodružnou tematikou.

Na tohle léto chystáme společenských i sportovních událostí více. Pokud byste měli zájem o aktuální

Středobodem společenského života je rybník a prostory kolem něj. Snažíme se proto pomáhat jeho laskavým majitelům s údržbou, třeba jarním čištěním rybníku.

informace, o tom co se děje v osadě, můžete nás sledovat na facebookové stránce nebo na Instagramu. Pro naše osadníky a všechny návštěvníky stále slouží i nástěnka u rybníka, kde jsou a vždy budou vyvěšeny všechny důležité události a informace.

Jestli rádi navštěvujete Spálený Mlýn, trávíte zde svůj volný čas, nebo jste jen občasným návštěvníkem a chtěli byste se podílet na činnostech spolku, rádi přivítáme nové členy.

Těšíme se na viděnou v osadě.

Výbor spolku Osada Spálený mlýn, z.s.

(Pavel Matiska, Martin Süß, Andrea Abelová, Alena Vaněčková a Pavel Němec)

Pokud rádi cestujete, nenechte si ujít venkovní promítání o cestách Martina Mykisky.

Osada Spálený mlýn, z.s.

IČ: 14383047

tel.: 731 417 937

e-mail: osadaspalenymlyn@gmail.com

facebook: Osada Spálený mlýn

instagram: [osada.spalenymlyn](https://www.instagram.com/osada.spalenymlyn)

Hurá na prázdniny!

Skončil další školní rok, tentokrát ten s čísly 2021/2022. Pro 24 žáčků to byl rok úplně první, pro 18 pářáků naopak ten poslední v naší malé školičce. V mateřské školce se vzdělávalo celkem 56 dětí, z nichž 16 odchází po prázdninách do první třídy základní školy.

Text: Mgr. Alena Fialová, ředitelka ZŠ a MŠ Líšnice

Foto: Martin Novák

Největší radostí tohoto školního roku byl fakt, že jsme mohli doopravdy fyzicky chodit do školy a školky. Věc, která nám po desetiletí připadala jako úplná samozřejmost, se díky pandemii Covidu-19, stala skutečností, které si váží učitelé, děti i rodiče. Do března byl sice chod školy ovlivněn různými vládními nařízeními, ale mohli jsme se společně každé ráno ve třídách potkat tváří v tvář. S radostí a úlevou jsme zapomněli na on-line výuku, neustálé hledění do počítačových obrazovek, zadávání a „vybírání“ úkolů na dálku a další trampoty, které s sebou výuka z domova přinášela. Pravda ovšem je, že prezenční výuka byla možná jen díky enormnímu nasazení pedagogického i nepedagogického personálu všech škol na území naší republiky.

Za sebe mohu s čistým svědomím říct, že to byl organizačně, pracovní i psychicky nejnáročnější rok mé učitelské kariéry. A jsem si jistá, že nemluvím jenom za sebe. Kromě zvýšených požadavků na samotnou výuku v základní i mateřské škole,

kteří byly dány dlouhotrvající distanční výukou v předešlých letech, byla největší zátěží administrativa a realizace testování žáků a zaměstnanců na onemocnění Covid-19. S tím se, bohužel, spojil fakt, že na nás po začátku nového kalendářního roku přešla i povinnost trasování a zadávání pozitivních záchytů spolu se všemi kontakty do státního systému, vyhodnocování rizikových kontaktů a následně i odesílání dětí či zaměstnanců do karantény. Práci, na kterou bychom mohli v naší malé škole a školce zaměstnat minimálně další dva pracovníky, jsme museli zvládnout ve stávajícím složení a za běžného provozu. O tom, že pozitivní výsledky testování chodily nejčastěji ve 2:30 ráno a virus si nevybírá, zda je, či není pracovní den, se ani nechci rozepisovat.

A proto mi dovolu napísat jedno obrovské DÍKY! Díky všem zaměstnancům školy, kteří „hasili“ desítky nenadálých situací, vždy reagovali velmi pružně a bez řečí či výhrad vy-

konávali všechny práce, které byly v danou chvíli nezbytně nutné, ale nebyly personálně zabezpečeny. Ministerstvo školství přidělilo školám extra deset dnů ředitelského volna pro takovéto situace a my jsme nemuseli využít ani jeden. Dokonce jsme nevyužili ani původních pět dnů ředitelského volna daných školským zákonem, vždy se nám provoz základní školy podařilo zabezpečit.

Velké DÍKY rodičům za to, že jsme nikdy v tomto školním roce nemuseli řešit protesty, revolty či útoky za restriktce či nařízení, která jsme nevymysleli, ale byli jsme nuceni je

na rodičích a dětech vyžadovat a vymáhat. Díky rodičům za skvělou spolupráci a pochopení, od jiných ředitelů vím, že jsme v tomto ohledu byli opravdu výjimečná škola, a velmi si toho vážíme! A největší DÍKY našim dětem ze školy a školky, které nás svou přítomností vždy nabily radostí, energií a přesvědčením, že to všechno má smysl.

Se zrušením vládních nařízení se provoz školy i školky vrátil do zajetých kolejí a my se snažili dohnat vše, co

jsme předešlé roky nemohli. Začali jsme jezdit na jednodenní výlety do muzeí, galerií, zoologických zahrad či divadel, absolvovali jsem plaveckou školu v přírodě na Lipně a školku v přírodě na Monínci, děti vyrazily na několikadenní výlet na Šumavu, vyrazili jsme na různé vzdělávací akce mimo školu a školku. Některé třídy si užily přespávání ve škole a všichni jsme si po dvouleté pauze konečně dovolili uspořádat školní akademii a zahradní slavnost mateřské školky. Na fotografie z po-

sledních dvou zmiňovaných akcí se můžete v tomto vydání zpravodaje podívat.

Na jaře překvapil celý svět válečný konflikt na Ukrajině. Děti z naší školy se spolu se svými rodinami velmi aktivně zapojily do organizování pomoci válečným uprchlíkům. Se staršími žáky jsme o válce ve třídách hodně diskutovali. Jsme moc rádi, že jsme mezi sebou mohli přivítat tři nové ukrajinské spolužáky: Mirku, Nikitu a Andreje. Všichni jsou z válek zasažených oblastí, někteří mají své nejbližší rodinné příslušníky na frontě. Za dva až tři měsíce se pod vedením paní asistentky a vychovatelky Martiny Müllerové velmi hezky rozmluvili česky. Na všechny naše ukrajinské kamarády se po prázdninách ve škole moc těšíme, i když víme, že jejich největším přáním je dostat se co nejdříve zpátky domů. Velké poděkování patří obci Líšnice, která se aktivně podílí na financování školní docházky ukrajinských dětí do naší školy (svačiny, obědy, učebnice, školní pomůcky apod.)

Milí čtenáři líšnického zpravodaje, přeji vám všem krásné a pohodové léto a nám všem společně, aby byl svět zase v pořádku!

Oslava 145. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Líšnice

Náš sbor je druhým nejstarším hasičským sborem (nejstarší je SDH Jílové) na okrese Praha-západ. Ustavující Valná hromada se konala v květnu roku 1877. 1. května letošního roku se u příležitosti svátku Svatého Floriána, patrona hasičů, ale i kominíků, hrnčářů, pekařů a zedníků, konala oslava významného jubilea SDH s děkovnou mší celebrowanou kardinálem Dominikem Dukou.

Text: Jaroslav Novák st.

Foto: Martina Řehořová, Člověk a víra

Toho rána se naše obec probudila do krásného slavnostního dne. Probíhaly oslavy 145. výročí založení našeho SDH. Dopoledne se konala v kostele Všech svatých Děkovná mše svatá a odpoledne probíhaly oslavy u hasičské zbrojnice. Mše byla uspořádána ve spolupráci s obcí Líšnice, se zástupci starostky obce, paní Hany Navrátilové. Děkovnou mši svatou celebrowal pan kardinál Dominik Duka, arcibiskup pražský a primas český spolu s naším panem farářem Janem Dlouhým.

Jsmo velmi rádi a děkujeme, že naše pozvání přijali a Děkovné mše svaté a oslav se dále zúčastnili: Hana Navrátilová, starostka obce Líšnice, Alena Fialová, ředitelka základní školy Líšnice, senátor Petr Štěpánek, 1. místopředsedkyně Poslanecké sněmovny PČR Věra Kovařová, starosta Krajského sdružení hasičů Středočeského kraje Oldřich Lacina a jeho asistentka Petra Myslíňová Cejpková, starosta Okresního sdružení Praha-západ Josef Myslín, náměstek starosty Okresního sdružení hasičů Praha-západ Miloslav Holý, starosta Okresního sdružení hasičů Pardubice Bohuslav Cerman, člen

Ústředního výkonného výboru a vedoucí Ústřední odborné rady historie a muzejnictví Václav Liška, zástupci okolních SDH Klíneč, Čisovice, Trnová, Jíloviště, zástupci našich družebních sborů Líšnice v okrese Ústí nad Orlicí, Líšnice u Milevska v okrese Písek, Statku Řitka Gábina Křístková, zástupci plaveckého spolku Vltavan Davle, manželé Řehořovi, manželé Kopeckých a dechová hudba pod vedením kapelníka pana Kadlece z Jinců.

Oslavy byly zahájeny v 10 hod. u hasičské zbrojnice, průvodem se všichni přítomní odebrali do kostela v čele s velitelem našeho sboru Karlem Maškem, za ním šli zástupci hasičských sborů s prapory a další hosté. Pan kardinál přijel v 10:15 hod. Byli mu představeni všichni oficiální hosté, se všemi se přivítal. Na uvítání mu dětský pěvecký sbor s orchestrem pod vedením paní Veroniky Kopecké, zazpíval krásnou píseň, kterou má pan kardinál rád, Nebeští kavalérové. Po té se s naším panem farářem šel připravit na slavnostní bohoslužbu. Sbor s orchestrem, který ho před kostelem vítal, doprovázel průběh mše svaté. Bylo to velmi slav-

nostní. Na závěr bohoslužby přednesl sbor se svými sólisty s velkou noblesou píseň Panis angelicus. Myslím, že v mnohých očích přítomných, mě nevyjímaje, se při poslechu objevily slzy. Při kázání pan kardinál poděkoval všem hasičům za jejich práci při záchraně majetku a lidských životů při požárech a jiných pohromách. Také vyzdvihl odkaz sv. Floriána, mučedníka a světce, do dnešní doby.

Oslavy na návsi

Po mši svaté jsme se všichni odebrali průvodem k hasičské zbrojnici. Cestou jsme se zastavili u pomníku padlým, kde jsme za zpěvu Státní hymny položením kytice uctili památku obětí 1. a 2. světové války. U zbrojnice pan kardinál požehnal naše nové hasičské auto a všechny hasiče i přítomné. Po neformální besedě jsme spolu s farníky poděkovali za návštěvu naší farnosti a obce. Na památku jsme mu předali květiny a Záslužnou medaili českého hasičstva, aby mu líšnické oslavy připomínala. Měl z ní očividně radost. Po té jsme šli s našimi hosty na oběd do jídelny základní školy. Všem nám moc chutnalo. Kuchařkám jsme poděkovali a mají od nás velkou pochvalu.

Po obědě pokračovaly oslavy od 14 hod u hasičské zbrojnice slavnostní schůzí. Starosta sboru Josef Hájek hovořil ve své zprávě o historii i současnosti našeho sboru a významných událostech, které se v průběhu let udály. Po jeho vystoupení byly hostům předány pamětní listy a zasloužilým členům a našemu sboru vyznamenání. Po té jsme si již všichni přítomní užívali krásného dne v družné zábavě za doprovodu různé dechové hudby. Společně jsme prožili velmi příjemný den, plný silných zážitků, který díky zúčastněným přesáhl daleko hranice naší obce i okresu. Byla to pěkná propagace tradic, hasičského hnutí a naší obce.

Na závěr mi dovolu, bych ještě jednou poděkoval všem našim hasičům, kteří se podíleli na přípravě oslav. Děkuji také panu faráři Janu Dlouhému za pomoc při pozvání pana kardinála a uspořádání Děkovné mše svaté. Dále chci poděkovat starostce obce Haně Navrátilové a ředitelce základní školy Aleně Fialové za jejich vstřícnost a postoj k uspořádání oslav. Také děkuji za významnou pomoc Veronice Kopecké, Ondřejovi Kopeckému, Petře Myslinové Cejpkové, Josefu

Slavnostní průvod vedl velitel hasičů Karel Mašek.

Oslav se zúčastnila i okolní SDH.

Kardinála Duku přivítal pěvecký sbor pod vedením paní Veroniky Kopecké.

Mše v kostele Všech svatých hosty dojímal.

Myslínovi, Martině Řehořové za nádhernou fotodokumentaci, Petrovi Řehořovi za finanční dar.

Již opravdu na závěr mi jako za-

sloužilému hasiči dovolte popřát čtenářům Líšnického zpravodaje, ale i ostatním, příjemné léto, zdraví a ohleduplnost jednoho k druhému!

Mši sloužil kardinál Duka společně s panem farářem Dlouhým.

Kardinál slavnostně pokřtil i nový hasičský vůz.

Dlouholetí hasiči i přátelé spolku dostali čestná vyznamenání.

Bleší trhy počtvrté

Netradičně v neděli odpoledne, ale zato na Den rodin 15. května, ožila líšnická náves opět sousedským bleším trhem. Akce se konala za překvapivě teplého počasí a největší zájem byl o místa ve stínu. Nad hlavami vála návštěvníkům májka, u hasičárny se čepovala domácí bezinková limonáda a návsí šuměl družný hovor a dětský smích. K mání bylo šatstvo, hračky, sazenice a letos i krásné starožitnosti. Co jste si odnesli domů vy?

Text a foto:
Dominika Rýparová

Sortiment byl opravdu široký stejně jako věkové rozpětí návštěvníků.

Starožitné obrázky, porcelán po babičce, skleněné miniatury, odrážedla, plavky, boty... inu pro někoho odpad, pro druhého poklad!

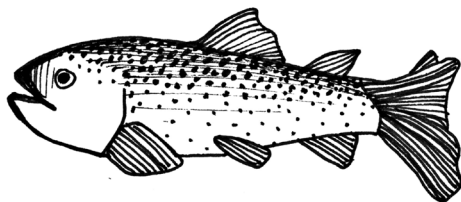
Tradiční výlov pstruhů a sousedské zdobení vajíček

Duben byl na společenské události bohatý. Po plese přišel na řadu i oblíbený výlov pstruhů, letos spojený i s velikonočními přípravami. Kdo chtěl, mohl si při čekání na svého pstruha z grilu ozdobit i nějaké to vajíčko či vytvořit dekorace na oslavu jara.

Foto: Dominika Rýparová

Lov pstruhů baví děti i jejich rodiče. Zvlášť když si pak kořist mohou na místě i vychutnat připravenou na grilu.

Zkušení rybáři rádi přispěli i dobrou radou.

Malé návštěvníky i jejich maminky a babičky to táhlo do hasičárny, kde se zdobila vajíčka. Nejoblíbenější byl letos tradiční vosk.

Jak na pomlázku? Letos si instruktáž vzala pod křídla paní Petra Kubátová.

Líšnické plesání

Po covidové přestávce se opět rozběhl společenský život v naší malé obci. V trochu netradičním dubnovém termínu se podařilo uspořádat třetí ročník Líšnického plesu, který se konal tradičně na Farmě Klíнец za doprovodu Martina Hrubého a jeho kapely Party Leaders.

Foto: Šimon Kostelník, FOTO JURSA

K tanci hrála oblíbená místní kapela Party Leaders, která skutečně umí vést zábavu.

Některé líšnické páry letos zazářily skutečnými tanečními kroky.

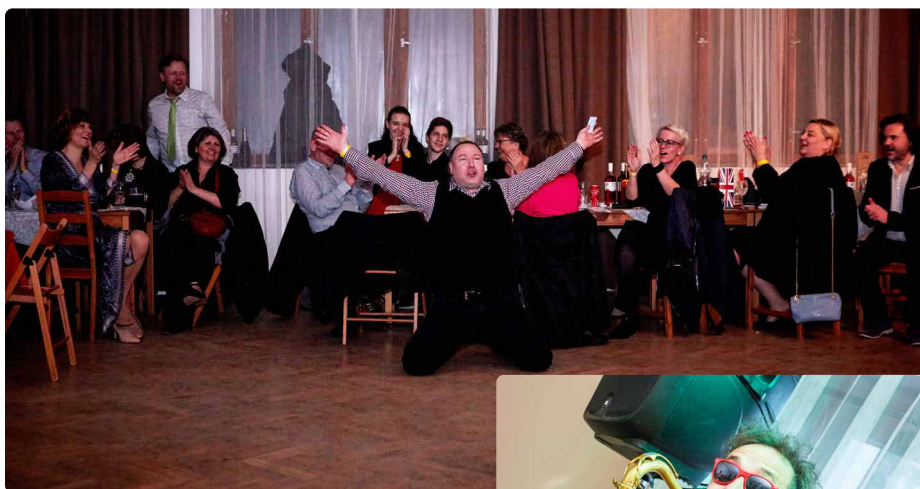

Taneční překvapení nachystaly tanečnice orientálních tanců.

Teď ještě vylosovat tombolu...

... která udělala tolik radosti!

Nechyběl ani hravý fotokoutek.

Jedním z vrcholů večera byla i píseň Bezvadnej chlap ve famózním podání saxofonisty kapely Party Leaders.

Byl to skutečně podařený a v závěru divoký večer.

Stálo to za to, přidáte se za rok?

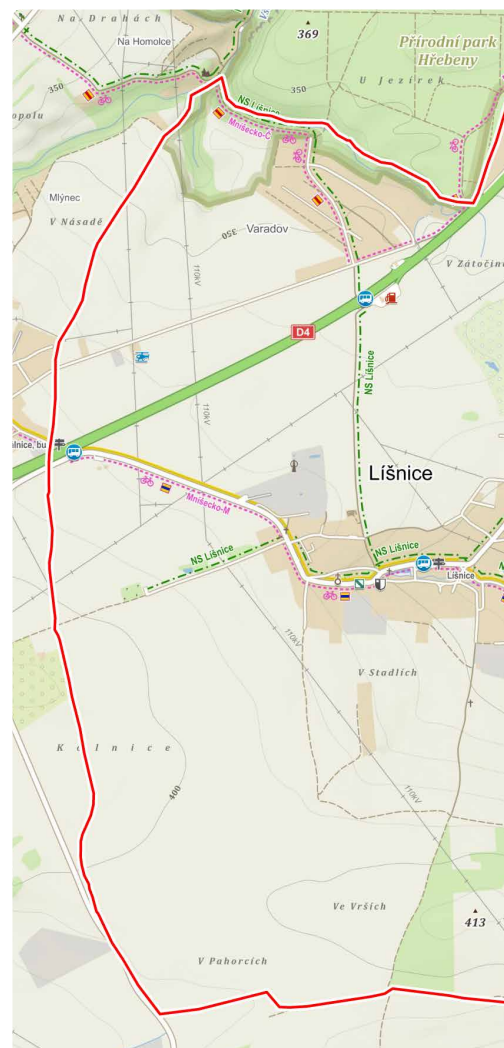
Prázdňinová bojovka

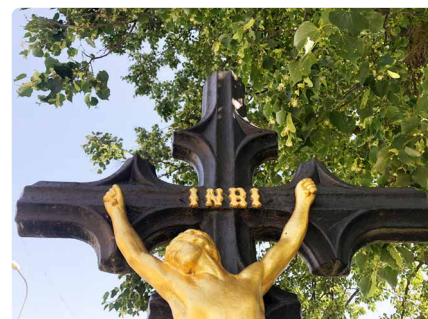
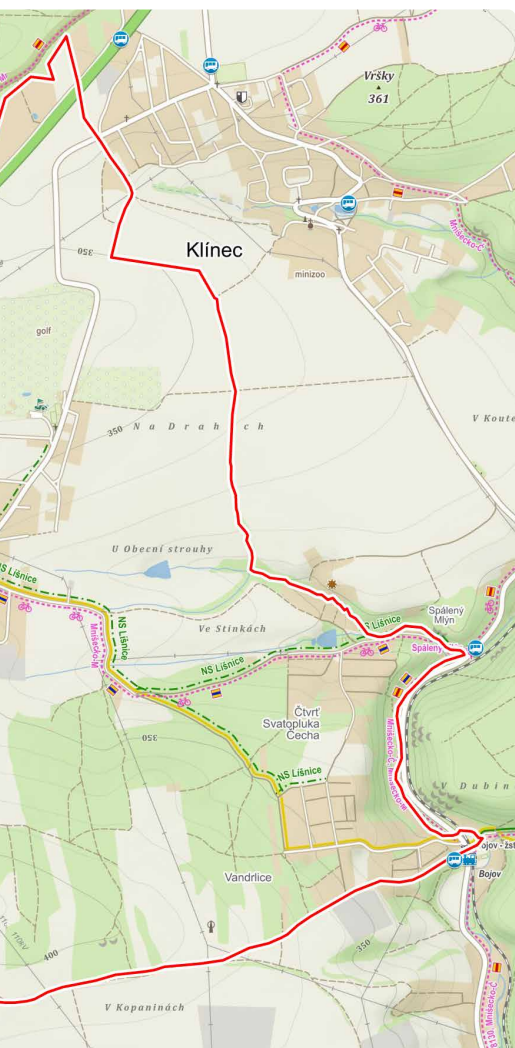
Jak dobře znáte Líšnici?

Vybrali jsme pro vás 15 detailů z Líšnice. Schválně - víte, kde jsme je vyfotili? Nezáleží na tom, zda jste se v Líšnici narodili nebo jste se zrovna přistěhovali. Důležité je, jestli chodíte s očima dokořán. Otestujte svůj ostříž zrak - kolik fotek dokážete lokalizovat?

Foto: Dominika Rýparová

Pozor! Všechna místa jsou snadno dostupná a viditelná z obecních cest, cestiček, silnic i jiných komunikací.

Výsledky:

0-5

Líšničák - začátečník

To není žádná sláva. Nazuj kecky a vydej se do ulic, lesů, polí a luk. Nezapomeň mít oči na stopkách, uvidíš spoustu krásného.

6-10

Zběhlý Líšničák

Je vidět, že se vyznáš. Mezery se najdou, ale od toho jsou tu prázdniny. Vydej se na dobrodružství i po naší vsi. A co třeba napsat průvodce?

11-15

Líšnický špion

Nic ti neunikne, víš o každém zákoutí, nikdo se před tebou neschová. Váž si svých bystrých smyslů a hlas se u britské královny. Pozice agenta 007 je volná!

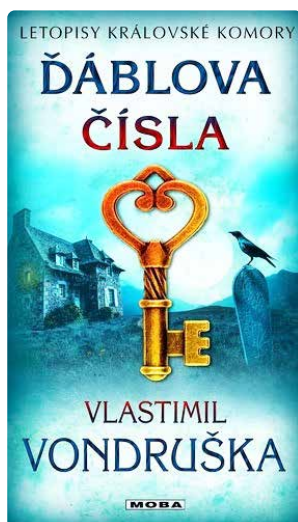
Novinky z knihovny

Vážené líšnické čtenářky a čtenáři, blíží se léto, doba dovolených a prázdnin a s tím i trochu více času třeba i na čtení. Proto vám ráda představím nové knihy, které si můžete vypůjčit v naší knihovně.

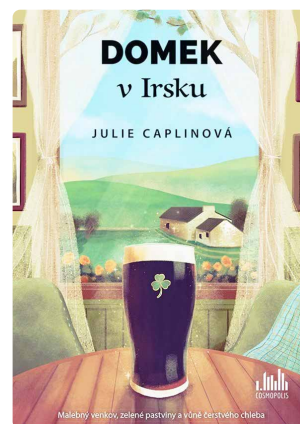
Nejprve bych vás upozornila na dlouho očekávaný román **Kateřiny Tučkové** o ženách, víře a zlu s názvem **Bílá Voda**. Tak se jmenuje pustá vesnice v pohraničních horách, kam kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. Právě sem přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí. Najde tady však jen několik řádových sester, vedených svéráz-

nou řeholnicí Evaristou. Ta sem byla zavlčena v roce 1950 v rámci akce Ř, kdy byly všechny řádové sestry odvečeny do sběrných klášterů, aby zde byly nasazeny na nucené práce, vystaveny ponižování a mučení, aby se vzdaly víry v Boha. Lena brzy zjistí, že Evaristin dramatický příběh se stává i součástí jejího vlastního osudu.

Ve výběru nových knih je i nejnovější **historická detektivka Vlastimila Vondrušky Dáblova čísla**. Při běžné úřední cestě píše Jiřího Adama z Dobronína do Dvora Králové dojde ve městě k vraždě. Radnice se snaží utajit její okolnosti,

mezi lidmi se totiž rychle šíří panika, že jde o zásah temných sil. Proto je třeba zločin urychleně vyšetřit.

Hlavně pro ženy jsou určeny **romány od britské spisovatelky Julie Caplinové**, která nedávno navštívila Českou republiku a moc se jí zde líbilo. Autorka ve svých románech zachycuje osobní vášeň pro cestování a dobré jídlo. Inspiraci a prožitky sbírala na svých cestách napříč Itálií, Francií, Belgií, Irskem, Japonskem a dalšími zeměmi. Díky daru máme v knihovně osm autorčiných knih, jsou to: **Domek v Irsku, Cukrárna v Paříži, Pekárna v Brooklynu, Chata ve Švýcarsku, Hotýlek na Islandu, Pláž v Chorvatsku, Čajovna v Tokiu a Kavárna v Kodani**.

Pro nejmenší děti máme další příběhy Tlapkové patrole s názvem **Tlapky chrání přírodu** od autorky **Cary Stevens**. Parta statečných štěňat vyráží zachránit město po strašlivé bouři.

V červenci a srpnu bude knihovna otevřena pouze každý pátek 17.00-19.00. Přeji všem hezké léto a budu ráda, když si přijdete vypůjčit knihy na dovolenou nejen z této nabídky!

Helena Žbáňková, knihovnice

Kultura na léto

Léto budíž pochváleno a léto bez roušek dvojnásob. Abyste ho i vy prožili kulturně, přinášíme vám několik tipů na koncerty, divadelní představení a filmy. A aby to bylo opravdu letní, vybrali jsme pouze ty kulturní akce, které se konají venku pod širým nebem a v nejbližším okolí Líšnice. Pokud si z našich návrhů nevyberete, dívejte se kolem sebe, akcí je dost a všude se něco děje. Užijte si tedy léto naplno, na čerstvém vzduchu a s kulturou.

Hudba

Koncert Samsona a jeho party

17. 7. 2022 od 19:00, venkovní amfiteátr u Základní školy Černošice

Jaroslav Samson Lenk je osobitý folkový a trampský zpěvák, skladatel a písničkář. Nejprve působil ve folkové kapele Máci, poté (a dodnes) v trampské skupině Hop Trop a od devadesátých let vystupuje se svou skupinou Samson a jeho party. Je držitelem celé řady hudebních ocenění Porta.

Janek Ledecský a další

23. 7. 2022 od 16:00, náměstí Mníšek pod Brdy

Hlavní hvězdou letošní Skalecké pouti bude zpěvák, kytarista a skladatel Janek Ledecský, který čtyři dny po naší pouti oslaví kulatiny. Během jeho vystoupení nebudou chybět letitě hity jako Právě teď, Na ptáky jsem krátký nebo Proklínám. Skalecká pout nabídně i letos bohatý kulturní program po celý víkend na několika místech v Mníšku i na Skalce.

Koncert Roberta Křesťana a kapely Druhá tráva

23. 7. 2022 od 20:00, nádvoří Zámku Dobřichovice

Kapela, jejímž frontmanem je od počátku Robert Křesťan, byla hned od svého vzniku řazena mezi špičku na folk & country scéně nejen u nás, ale i v zahraničí. Přestože bývá často označována jako bluegrassová, už od počátku existence mixuje více stylů. Bluegrass odkazuje spíše na předchozí angažmá zakladatelů skupiny u brněnských Poutníků.

Koncert BLUEGRASS ROYAL FLUSH 22. 7. 20:00 - Hřiště Klíneček

Ondřej Ruml

30. 7. 2022 od 20:00, nádvoří Zámku Dobřichovice

Populární interpret a držitel ocenění Zpěvák roku v anketě Žebřík vystupuje v různých projektech, ale nejčastěji sám se svým „one man show“, které nazval Nahubu. Jedná se o ojedinělý projekt, na tuzemské poměry naprosto neotřelý, protože zpěvák si na něm veškerou hudbu vytváří sám pouze svým hlasem.

Film

Co jsme komu všichni udělali?

**6. 8. 2022 od 21:00 Letní kino
Nový Knín nebo ten stejný ten od
22:00 Letní Kino Řitka**

Claude a Marie Verneuilovi v prvním filmu z této francouzské komediální trilogie provdali i čtvrtou dceru a ve druhém úspěšně udrželi všechny své dcery i jejich rodiny ve Francii. A právě když se jim je podařilo přesvědčit, aby nikam neodjížděli, nečekali, že všichni skončí v jejich malebném Chinonu a budou je mít víceméně pořád za křkem. Nenechte si ujít závěrečnou část filmové trilogie, vycházející z tradice těch nejlepších francouzských komedií, na kterých jsme všichni vyrostli.

Beatles: Perná léta

26. 8. 2022 od 20:00, Letní kino v Řevnicích

Unikátní dlouhometrážní film dokumentuje příběh nejvlivnější beatové skupiny, která svou hudbou a texty změnila svět. Britská rocková skupina The Beatles de-

finovala většinu hudebních stylů šedesátých a sedmdesátých let minulého století. Dokument obsahuje exkluzivní rozhovory se členy The Beatles, nejinspirativnější ukázky vystoupení a dosud nepublikované materiály.

Divadlo

Komedie Občan první jakosti v podání Divadla Na Jezerce

12. 7. 2022 od 20:00, nádvoří Zámku Dobřichovice

Řízná komedie o tom, kam až může vést lidská blbost. V rámci živého vysílání televizní talkshow se setkáváme s Janem Hrušínským, Nelou Boudovou a dalšími známými herci, kteří ale tady ztělesňují skupinu náhodně vybraných diváků a tak trochu nesmířitelných názorových oponentů. Ti společnými silami, nebo spíš prostřednictvím neřízených hádek a střetů, hledají hypotetické desatero kritérií a hodnot, na základě kterých by se přidělovalo nebo odebíralo volební právo. Otázkou ale zůstává, zda potřebných kvalit dosahují sami členové této komise.

Hudební pohádka Lotrando a Zubejda

31. 7. 2022 od 19:00, venkovní amfiteátr u Základní školy Černošice

Pohádkový muzikál se známými písničkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře jako je Pod dubem, Řízní, řízní, Mníši či Lotr intelektuál vznikl na motivy stejnojmenné filmové předlohy. Představí se Divadlo Natálie Venturové.

Základní servis, který musíme na kole provádět pravidelně

Léto je časem cyklistiky. Víte ale, jak se o svůj stroj starat? Kvalitní kolo není levnou záležitostí a aby mohlo sloužit dobře po dlouhá léta, potřebuje servis.

Text: Karel Ambrož

Foto: Pexels.com

1) Mazání řetězu a kontrolu tlaku v pláštích je dobré provést před každou delší vyjíždkou

Alespoň tlakem ruky zkontrolujte pláště, a pokud se vám tlak nezdá, doufoukněte ideálně pumpičkou s měřákem na správnou hodnotu, která je napsaná přímo na plášti. Pokud jedeme s podhuštěnými koly, pláště kladou odpor a my máme potom odpor k samotné jízdě na kole. Dále hrozí proražení pláště a duše o ráfek. V případě, že kolo přefoukáme, skáčíme na něm jako koza.

Na řetěz se podívejte - pokud je suchý a při točení šlapátky hlučný, potřebuje namazat. Podceníme-li to, může se stát, že při jízdě začne řetěz dokonce pískat a to je konec. Dle mého názoru také pěkný trapas. Nehledě na to, že kolo jede celkově těžší a řetěz s kolečky se nadměrně opotřebovává.

2) U horského kola nesmíme zapomínat na tlumiče

Na tlumiče je dobré pořídit si silikonový olej a zhruba každou druhou delší vyjíždku promazat kluzáky tlumičů. Odborný servis musí provést specialista, tlumiče nerozebírejte.

3) Kontrola brzd je otázkou bezpečnosti!

Těžko říct, jak často brzdy kontrolovat, ale je potřeba mít je správně upevněné a mít přehled o tom, v jakém stavu jsou brzdové destičky nebo špalky, a vše včas měnit. Brzdové destičky a špalky vydrží stovky i tisíce kilometrů, takže je není třeba před každou jízdou prohlížet (tu desetinu milimetru rozdílu nemáte

šanci okem poznat). Jinak platí, že pokud jsou brzdové destičky nebo špalky „sjeté až na železo“ doslova devastují kotouč nebo ráfek a může hrozit zaseknutí brzdy.

Mytí kola může být věda

Nikdy nemyjte kolo tlakovou vodou na místech, kde jsou ložiska! Konkrétně tedy náboje, hlavové složení a středové složení. Prodloužíte tím výrazně jejich životnost. Tato citlivá místa kola je dobré mytí speciálním přípravkem (např. Cyklostar) na kola a pouze štětečkem. Tlakovou vodou můžeme opláchnout například rám od velkého nánosu bláta. Po mytí je dobré kromě řetězu také promazat přehazovačku a přesmykač, například teflonovým olejem ve spreji.

5 věcí které musíme mít na kole v pořádku z hlediska bezpečnosti

1) Brzdy - není třeba nijak komentovat. Zkuste si jen představit, že vám někdo dá kolo bez brzd a pošle vás na výlet třeba z Jiloviště do Všenor. Je jasné, že výlet končí ve Všenorách.

2) Kola - zde mám především na mysli upevnění kol, správné vycitrování a kvalitní správně obuté pláště. Pokud se vám za jízdy uvolní kolo nebo exploduje zpuchřelý plášť, je to „velký špatný“.

3) Šlapání - zde jde o správné upevnění klik a zejména šlapátek. Ono když se za jízdy začne vyšroubovávat šlapátko, čehož si člověk hned nevšimne, tak ve chvíli kdy upadne, je to skoro vždy ošklivý pád.

4) Sezení - podobně jako u šlapátek, pokud se nám uvolní sedlo na kterém svojí vahou sedíme, je to zkrátka nebezpečné. Už jsem slyšel o nehezkém poranění zadnice, právě díky uvolněnému nebo upadnutému sedlu.

5) Řízení - poslední ze tří bodů, se kterým jsme s kolem v kontaktu. Zde mám na mysli hlavně správně dotažený představec, aby řídítka zůstala vždy na svém místě. Jednou se mi stalo, že mi řídítka za jízdy upadla a dodnes nechápu, jak se mi povedlo nerozbít se o zem. Náhoda či štěstí, těžko říct. Musel jsem však kolo urychleně opustit a nechat ho pokračovat dále samotné a neovladatelné. Nepříjemná situace.

Co s sebou na kolo?

Na každém výletu bychom měli mít v batohu nebo kapsičce na kole náhradní duši, lepení a pumpičku + nějaké základní malé univerzální nářadí.

Na delší výlety je dobré nezapomenout hlavně na dostatečné množství tekutin a jídla. Ono se to nezdá, ale pokud dojde energie, je to jako když vám v autě dojde palivo. Prostě to nejede. Opět mohu zmínit jeden příklad ze své praxe na kole. To jsem se jednou vydal na Lysou horu v Beskydech (celý výlet měl 120 km) a vzal jsem si s sebou pouze 1 litr vody a jídlo pro jistotu žádné. Naštěstí jsem měl s sebou peníze, takže jsem si ve chvíli krize koupil jídlo a pití, ale na ty poslední kilometry před občerstvovací stanicí, kterou se pro mě stala nějaká místní Jednota, asi nezapomenu. Opravdu to „kolo“ vůbec nechce jet.

Ještě zmíním, že na delší výlety je dobré přibalit nějaké oblečení a pokud budeme potřebovat na nějakou chvíli kolo někde nechat, tak také zámek. Kolo je dobré zamýkat na místa, kde je rušno a případný zloděj nemá klid na zničení zámku. Pokud kolo zamknete na nějakém místě, kde bude mít zloděj soukromí a může použít velké nářadí, je v podstatě jedno, jaký zámek máte.

YOUTUBE

Nezapomínejte na YouTube! Je až neuvěřitelné, kolik návodů zde je. Stačí zadat například „servis tlumičů na kole“ a člověk se nestačí divit, kolik se za 10-20 min dozví informací.

Nejlepší tažín dělají v maroku

Cestování s Vilmou

7. 4. 2018 sobota

Odlet do Maroka přes Miláno se nám trochu komplikuje, prý kvůli návalu na ploše. Před jedenáctou večerní dosedáme v Marrakeshi, dvě hodiny stání ve frontě na vstup a po půlnoci se konečně vypořádáme z letiště. Před vchodem už stojí staříček osmimístné Honzovo Iveco. Dodávka leccos pamatuje, ale má pohon na všechna čtyři kola a je schopná projet pouští. Než stihnou nasednout, Honza na to šlápne a odjíždí. „Haló, pomoc, tady jsem,“ běžím za autem. Naštěstí ho ostatní včas stopnou. Že jsem malá, to vím, ale že tak? Projíždíme nasvícenými širokými bulváry se zářícími výkladními skříněmi obchodů, mezi luxusními vilami, kolem nás se míhají drahá auta. Moje představa o Africe značně trpí.

Kemp by měl patřit k nejkrásnějším v Maroku a už při vjezdu mi vyráží dech. Muškáty v záhonech jsou vysoké do pasu a kytek až oči přecházejí. Mezi palmami zahlédnu lesklou hladinu bazénu. Je vykládaný modrými orientálními dlaždicemi, kolem divany s baldachýnem a za ním svítí ve tmě starobylý palác. Co to tady visí? Kolem celého bazénu i paláce je uvázané lano s cedulí „soukromý majetek“. Mízím ve stanu a padám do mdlob. Byl to dlouhý den.

8.4.2018 neděle

Ráno jdu do sprchy, která vypadá

jak z Pohádek tisíce a jedné noci. Je duben, venku 8°C, ale nedá mi to a nořím se do správného bazénu, který se rozkládá uprostřed palem, slézových růží a muškátů. Voda je studená, ale s marockou silnou kávou na sluníčku brzy rozmrznu.

Po nakoupení zásob vyrážíme k pohorí Atlas, kde nás Honza vysazuje na kraji velkého kaňonu. Procházku se vracíme zpět k autu a pod námi se otevírají výhledy na malebné vesničky. K obědu máme nejobvyklejší pokrm Maroka tažín, což je zároveň i špičatá hliněná nádoba, ve které se připravuje. Skládá se z pomalu dušených brambor, zeleniny a masa. Dorozumíváme se tu hlavně francouzsky, což hostinskému nebrání snažit se nám napočítat o jídlo navíc. Ale Honzík je znalý a okrást se nenechá.

Na nejvyšší horu Maroka Jebel Toubkal se vydat nemůžeme, napadlo tam po pás sněhu. Spíme ve vesničce pod horami, v domě u pana Ibrahima s pěti dětmi a ženou, kterou před námi pečlivě schovává.

9.4.2018 pondělí

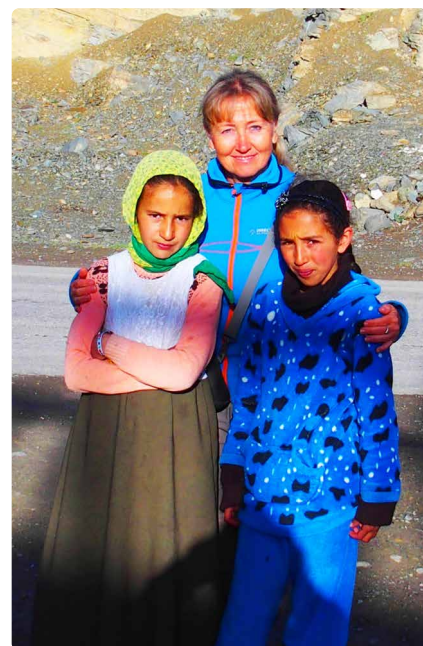
V pět ráno mě budí muezin srdceryvným kvílením a svoláváním k modlitbě. Dnešní výlet nás vede do průsmyku Mzik. Je krásně, kolem se zelenají třesňové, jabloně a ořechové sady. Maroko na mě vůbec nepůsobí jako vyprahlá země. Místní lidé se snaží vyschlé pusté hory zno-

vu osázet stromy. Příjemným osvěžením je čerstvá pomerančová šťáva, kterou u cesty prodává podnikavý mužik. Naším cílem jsou vodopády, ale během chvilky se zvedá mlha a začíná drobně mžít. Stačí jedno mlžné foto a vracíme se. Petr začíná bolet koleno, Jana chytá stopa a Petr se veze až dolů na oslíkovi a ještě dostávají od oslího pána pozvání na čaj. Jsme všichni mokří a promrzlí, venku je kolem nuly. Po urgencích nám pan domácí zatápí v jediné místnosti.

10.4.2018 úterý

V noci mrzlo, i na pokoji mi jde pára od pusy. Jelikož má být krásně, zkusíme dvoudenní přechod přes sedlo ve výšce 3 200 m. Vyjedeme autem až do Tachedirtu, do výšky 2 400 m a odtud už musíme pěšky. Kolem vyšlapané pěšiny se lesknou namrzlá stébla trav a objevují se i sněhová pole. Honza jde s námi jen do sedla a pak se vrací pro auto a zbytek výpravy. Po třech hodinách jsme nahoře a po svačině nás čeká ještě pětihodinový sestup. Před šestou přicházíme zmordovaní do Timichi, kde nás odchyťává sympatický starý berber a táhne nás do svého hotýlku. Mohutně smlouvám a nakonec máme ubytování, večeři, snídani a horkou sprchu za 140 dirhamů (320 Kč). Přinášejí nám mátový čaj a popcorn s ořechy.

Přichází památná chvíle, kdy Marta nemůže najít pas. Prohledává všechny své věci. My prohledáváme její věci. Ivča, která s ní byla

včera na pokoji, si také prohledává věci. Z jediného lvinu telefonu jde poslat sms Honzovi, kde pak také oni obracejí dům vzhůru nohama. Všichni se podílejí na pátrací akci, jen já si medím ve spacáku, poskytuji psychickou podporu a tlumočím. Však jsem s Martou nepřišla vůbec do styku. Kolem desáté to vzdáváme a jdeme všichni spát do společné ložnice, smíření s tím, že naše další cesta povede na velvyslanectví v Rabatu. Jdu si raději zkontrolovat svůj pas a co nevidím? Ony vedle sebe leží dva pasy a ten jeden je Marty! Nastává obrovská úleva, omlouvání, objímání. Pokud mě Marta chtěla zabít, dokáže to nedat najevo. Dedukcí docházíme k tomu, že ho měla včera při sušení věcí položený vedle mého a jelikož jsou oba zkrabacené od vody, tak jsem nejdřív zabalila svůj a pak i ten její.

11.4.2018 středa

Včera jsme trochu zvažovali, zda nejet těch 16 km dolů místní MHD, což je korba nákladáku, ale nakonec jdeme pěšky. Silnice není naštěstí ještě vyasfaltovaná a avizovaný déšť se nekoná. Naopak, sluníčko hřeje a nám se otevírají výhledy na vesničky ve skalách s terasovými políčky střídající kvetoucí ořechové sady.

Když se v údolí objeví městečko Sitti Fadma, od kterého stoupá mlha a déšť, zahlédneme v zatáčce pod námi Honzovo auto. K večeru jsme opět v našem kempu v Marakeshi, sedíme v péřovkách u bazénu a vzpomínáme na současné teplo v Čechách.

12.4.2018 čtvrtek

Po poledni se vydáváme na prohlídku města. V zahradách Majoreille se kocháme obrovskými kaktusy, bambusovými keři a romantickými jezírky s lekníny. Touláme se medinou a okolními sůky, což jsou starobylé úzké uličky zaměřené na výrobu určitých věcí, např. kožených bot, tašek nebo stříbrných lustrů. Mám strach, abych se neztratila, lidé jsou tu tisíce a tlačí se jeden na druhého. Ale Jana s Petrem si mě berou pod křídla, společně nakukujeme do obchůdků a kupodivu nás nikdo neobtěžuje a netáhá dovnitř. Na náměstí je šilena vřava a než se Petr naděje, má kolem krku obtočenou kobru a dvě krajty se mu svíjejí u nohou. Já také vyměknu a nechávám si henou namalovat na nohu krásný ornament. Akorát jsem netušila, že hodinu musím chodit bosa, aby to zaschlo. Pomalu se zvedá vítr a začíná krápat. Než se spustí liják, už jsme všichni v teple svých stanů.

13.4. 2018 pátek

Pátek třináctého, „a chčije a chčije“. V krátkém mezcíse stíháme zabalit mokré stany. Pomalu stoupáme do sedla Tizi n'Tichka 2 260m. Že se déšť změní na sníh a že potkáme i sněžný pluh, jsme v horké Africe opravdu nečekali. Cestou dolů ubývá sněhu a přibývá vyprahlých skal, do kterých pořád sněží.

Zastavujeme na prohlídku největší kasby (pevnosti) v Maroku patřící kdysi bohatým berberům bratrům Glaouvým, kterým se podařilo vetřít jak do přízně šáha, tak i Francouzů. Říká se, že se v ní kdysi dalo blou-

dit týdny, ale byla postavena z hlíny a bláta a už z ní moc nezbyvá.

Pokračujeme do solného dolu, po okraji kaňonu, na jehož dně vidíme opuštěné vesnice a zelené oázy až do proslulé kasby Ben Haddou. Ne, že by byla tak historická, ale točila se tu spousta filmů, Gladiátorem počínaje a Hrou o trůny konče.

Venku se zase začínají ženit čerti, ale to už sedíme v příjemném hotýlku. Pokoje jsou po dvou, vyhrávám Milana a manželské minilůžko k tomu. Trochu se bráníme a tak nám pan domácí přiděluje pokoj s oddělenými postelemi, zato bez dveří na záchod. Jak tohle dopadne? K brzké večeři si dopřávám mix různých dobrot a něco mi říká, že nedělám dobře.

Vyrážíme na prohlídku pevnosti. I když mi koukají jen oči, mám písek úplně všude. Však písčnou bouří jsme ještě neměli. Proplétám se hliněnými uličkami a před vrcholem naštěstí potkávám Janu s Petrem, který nás obě pevně chytá za ruku a pomalu se probojováváme k vrcholu. Večer mi není bůhvíjak, tak jdu raději brzy spát.

14.4.2018 sobota

Už když uléhám, cítím tlak v břiše. Sice usínám, ale v noci se vzbouzím a vím, že je zle. Co nadělám, zvracet tu Milanovi nemůžu a tak letím z třetího patra do přízemí. Blaženě usínám, jenže když ráno vstávám, cítím, že pokračování na sebe nenechá dlouho čekat. Ke všemu se přidává ještě průjem. Holt, karma mě dohnala. Naši dnešní první zastávkou jsou slavná filmová studia. Procházíme se mezi egyptskými sfingami, čínskými chrámy, islámskými pevnostmi splepenými z papíru a najde se i ferarri Jamese Bonda a ka-

menomet Asterixe. Škoda, že většínu času trávím na záchodě.

Končíme v Zaragoze v pěkném kempu pod palmami. K večeru pojedeme k blízkým dunám, pokochat se západem slunce.

15.4. 2018 neděle

Nový den a mě je zase dobře. Vyrážíme na off road kamenitou pouští, vyschlými jezery, spíše necestou než cestou. V dálce se třpytí jezero, ale je to jen fata morgána. Občas můj pár baráčeků slepených z hlíny a děti běžící podél auta a žebrající o bonbony.

Odpoledne v dálce rozeznáme stovky velbloudů, kteří vznešeně plují pustinou a ožďibují nízká pichlavá křoví. Za nimi se pomalu plouží nomádi. Končíme v kamenném pouštím hotýlku na lehátkách u bazénu. Do noci klábosíme pod hvězdnou oblohou, zaboření v divanech pod hradební zdí.

16.4.2018 pondělí

Poklidné ráno trochu zkazil pohled na vyfouklé kolo našeho auta. Honza se vrhá do opravy a za asistence kluků to má do hodiny hotové. Opět následuje pekelný off road skrz vyschlé říční koryto, vysoké duny písku a kamenité stezky. Jen abychom znovu nepíchli. Najednou se z rovné pouště zvedá skála a na ní zbytky hradeb a zdí. Kdysi kolem kráčely karavany, cesta jim trvala i tři roky. Z magického místa pokračujeme k nejkrásnějším dunám v Maroku Erg Chebi. Podaří se nám uváznout, ale společnými silami autíčko vyprostíme.

Čekají nás nasedlaní velbloudi, můj se jmenuje Habi a je mu 25 let. Naše malá karavana pluje podvečerní ztichlou pouští, slunce vrhá dlouhé stíny na kopce dun, a kdyby Habi tak nehoupal, člověk by i usnul. Statný berber nám velí vystoupit, sápe se na nejvyšší dunu, abychom zahlédli nádherný západ slunce. Sedím na osamělém místě, poslouchám ticho a pode mnou se rozprostírá tábořiště. Sbíháme dolů, kde se nám pod noční oblohou servíruje polévka, vynikající tažín a na závěr ještě mísy s ovocem.

17.4.2018 úterý

Vstávám dříve než ostatní a vybíhám na dunu, abych stihla východ slunce. Kolem mých nohou jsou v písku vyfapané nádherné krajkové vzory od stonožek.

Cestu do Tingiru lemují obrovské hromady hlíny podél silnice. Honza

vysvětluje, že jde o vodovod. Kopáci propojují jednu jámu s druhou a tak dovedou vodu do města. Zastavujeme a shrbená babička nás vede dolů do štol. Cestou obdivujeme obrovského modrého brouka spěchajícího do ústraní, a když se obrátíme k odchodu, babka dupne a křup, je po broukovi.

Nějakou chvíli jedeme, když zaslechneme Honzovo mumlání: „To nedoježu.“ Končíme u pumpy, kde se nás ujímá sympatický Marokánec, mluvící španělsky. Jana, která naštěstí vládne španělštinou, zaujímá místo tlumočnice a Honza se s kluky pouští do výměny filtru.

S plnými žaludky míříme do nejhlubší soutěsky Maroka Todra. Už se pomalu smráká, obchodníci balí své krámky, ale my ještě vesele smlouváme a nakupujeme. Přijíždíme do přeplněného kempu v Tinerhiru, kde si můžeme postavit stany na hojně zalitých záhonech vojtěšky. To bude noc.

18.4.2018 středa

Dnes nás čeká dlouhé stoupání kaňonem Gorges du Dadés mezi rudými skalami, kamenitými prašnými serpentínami až do sedla Tizi n'Quano ve výšce 2 910 m.

Kousek pod sedlem se zjevuje opuštěná kavárnička a pohostinný Marokánec, fandící FC Barcelona. Po několika brodech odbočujeme k obrovskému skalnímu oblouku a v něm se skrývající jeskyni. Když se začíná jeskyně zužovat a objevuje se voda, jdou dál ve tmě jen největší odvážlivci. Někdo chvíli ručkuje jak pavouk natažený od jedné stěny ke druhé, já raději brodím.

19.4.2018 čtvrtek

V noci se vypršelo a vítá nás sluneč-

ný den. U jezera Zigra uléháme do berberského stanu s výhledem na okolní hory a jezero, popijíme mátový čaj a k obědu se nám připravuje tažín. Následují mohutné kaskádové vodopády. Máme štěstí, je podvečer a turisté jsou pryč. Perličkou na závěr dne je náhorní plošina se zvláštními skalními útvary, mezi kterými se krčí chatrče slepené z igelitu, patřící místním pastevcům.

20.4.2018 pátek

Jestli to dnes vyjde, potkáme i opice. Bloumáme po lese a najednou se objevuje velký samec makaka. Bere si nedůvěřivě z ruky nabízený burák a postupně se za ním přišourá celá tlupa. Prfata se kloužou po kapotě auta, přichází i mamina s mrnětem na břiše a velký táta je občas obejme a pohladí. Za chvíli mají dost, tak i my můžeme jet na kávičku do Azrou.

Než se dohrkáme do Meknesu, je čas oběda. Prodavač ve stánku před našima očima usekne kus hovězího visícího na háku a ogruluje

nám bifteky. S plným břichem se mezi římskými vykopávkami ve Volubilis hned chodí lépe.

21.4.2018 sobota

Prohlídka Fesu je s průvodcem jednodušší. Procházíme si hrad nad městem a medinu, protkanou stovkami křivolakých uliček s dílnami a obchůdky. Navštěvujeme kera-

mickou dílnu, kde se vyrábí mozaiky a typická modrozelená marocká keramika. Těžká ruční práce, ale výtvoři úžasné. Pokračujeme do koželužské výroby šíleně zapáchající mrtvými zvířaty. Fasujeme větvičku máty, kterou si div nenacpeme do nosu.

Průvodce nás vleče do krámků

s koberci. Snad si nemyslí, že nějaký koupíme? A šup, tři z nás si nesou přehoz přes gauč. Obchod s bylinkami a arganovým olejem bychom také vynechat neměli. Za chvíli jsme všichni pomazáni a ovoněni od hlavy k patě. Začíná velké smlouvání a domů si vezeme lahvičky arganového oleje.

Už je po druhé hodině, konečně oběd! Krásná restaurace, přináší další a další misky s masem, zeleninou a kuskusem. Na rozloučenou s Marokem ještě zákusek a hurá do tepla v Čechách.

KDO JE VILMA?

Vilmu Tůmovou můžete potkat na toukách po okolí Líšnice s výmarským ohařem Ruby. Bez pohybu a přírody si neumí svůj život představit. Když čas dovolí, putuje českou krajinou, ale ráda nakoukne i za humna kdekoli po světě. Nesnáze na cestě řeší s humorem sobě vlastním.

Letní tvoření s Martinou

Naše líšnická sousedka a designérka Martina Krumphanslová zapátrala ve svém archivu a našla tři tipy na nenáročné letní tvoření. Mottem bylo tentokrát "dát neužitečným věcem smysl".

Text & foto: Martina Krumphanslová, M ART studio

Praktická taška z odloženého svetru

Taková praktická taška se vždycky hodí. Ať už ji využijete na nákupy, na učení nebo až půjdete cvičit, skladná taška z pleteniny je pomocník k nezaplacení.

Připravte si:

- starý svetr
- nůžky
- jehlu a nit
- případně špendlíky

Jak na to?

- Svetr podélně přeložte na polovinu a položte na rovnou plochu.

- Chopte se nůžek. Odstříhnete průkrčník i rukávy a ze středových dílů svetru vznikne tvar budoucí tašky. Myslete při tom na švové přídatky (cca 1 cm).

- Ustřížený tvar obraťte na rubovou stranu.
- Ze zbytků pleteniny (rukáv) odstříhnete proužek a svažte pevně spodní části svetru k sobě. Jen s malým úsilím, tak vykouzlíte dno budoucí tašky.

- Následně se chopte jehly a nitě. Uši budoucí tašky - vrchní i oba boční ustřižené okraje zahněte a pečlivě prošijte po celé délce.
- A máte hotovo!

Bud'te styloví! V lese i na zahradě

Ani outfit do lesa či parku nemusí být nuda. Podpatky a sukně sice moc neužijete, ale místo kabelky si můžete vzít stylový košík. Třeba takový, který si sami oživíte. Takový košík

vám přijde vhod nejen na houby, ale i bylinky nebo lesní plody. Využití najde i při sklizni ovoce na zahradě.

Připravte si:

- hadici s vodou a kartáč, odmašťovací prostředek
- lazurovací nátěr a štětce (odstín lazury je čistě na vaši fantasmii a pociťu)

Tip: Lazuru můžete zvolit tenkovrstvou i silnovrstvou. Chcete-li zachovat přirozenou strukturu podkladu, volte tenkovrstvou. Mnoho lazurovacích nátěrů je v současnosti vodou ředitelných, snáze se s nimi pracuje, tolik nezapáchají, rychleji schnou a vše kolem se lépe čistí.

Jak na to?

- Koš pečlivě očistěte od prachu. Nejdříve nečistoty oprašte za sucha, potom ho smočte v očištěné lázni a zbavte mastnoty.
- Očištěný, vybledlý koš nechte na slunci uschnout.
- Připravte si štětce a lazuru a vybledlý koš přetřete (uvnitř, vně i ucho). Nátěr nechte uschnout a případně ho ještě zopakujte. Některé, zejména silnovrstvé lazury, mají delší dobu schnutí, někdy až 24 hodin. Případný druhý nátěr opakujte tedy až po úplném uschnutí nátěru prvního.

Nebezpečná kráska

Taky vás občas napadne, že některé květy jsou tak krásné, že je škoda je utrhnout? U lupiny mnoholisté je to přesně naopak! Jde totiž o invazivní rostlinu, která se snadno šíří a vytlačuje jiné druhy. Pozor ale na lupinu odkvetlou se zralými semeny, abyste naopak nepříspěli k jejímu dalšímu šíření.

Lupina mnoholistá je jedovatý kultivar vlčího bobu, který kvete od června a jeho bohatá květenství plodí velké množství semen s vysokou klíčivostí. Na louky se šíří od chalup a ze zahrádek, kde se pěstuje jako okrasná květina. Pohled na kvetou-

cí lupinu je sice pěkný, ale pokud nezabráníme jejímu dalšímu šíření, na některých loukách neporoste kromě lupiny nic jiného. Louky ztrácí jak na výživové hodnotě, tak i na své druhové rozmanitosti. Lupinové louky nebudou vhodné na pastvu ani senoseč. Proč? Celá rostlina lupiny mnoholisté je pro zvířata jedovatá. Smrtelná dávka třeba pro ovci je 500 g natě nebo 100 g semen. Otrava způsobuje poškození jater a nervového systému, srdce a ledvin. Projevuje se těžkým dechem, poruchami srdce a trávení, žloutenkou, krví v moči a celkovou netečností. U člověka otrava zatím zaznamenána nebyla.

Klínec bez hranic

Červen patří tradičně Hráb bez hranic mezi obcemi regionu. I na ně dolehla proticovidová opatření, takže letošní organizátor měl na přípravu akce celé tři roky. Čekání se skutečně vyplatilo, protože celá akce byla dotažená do detailu a všichni zúčastnění si hry užili.

Text: Dominika Rýparová

Foto: Jaroslav Volf

I když panovalo nebývalé vedro, nebývalé i na 18. červen, všichni soutěžící se pustili do boje se skutečnou vervou. S výjimkou Mníšku pod Brdy, kterému se přes veškeré úsilí nepodařilo složit tým, se her

tradičně zúčastnily obce sdružené v Regionu Mníšecko, doplněné ještě týmem ze Staré Huti. Vše se neslo v duchu plnění úkolů, které Klínec zadal opat ostrovského kláštera. Onen klášter také v Klíneci na fotbalovém hřišti dočasně vyrostl a dnes si ho můžete prohlédnout na rybníku dole ve vsi.

Prvním úkolem byla přístavba dormitáře, pro kterou bylo nutné doslova vybíhat stavební povolení. Včetně všech studií, projektů, návštěv odborů i drobných úplatků. Po cestě si soutěžící vyzkoušeli snad všechna martýria byrokratického aparátu, kdy není možné si vůbec nic usnadnit, ba člověk má pocit, že by se měl rozčtvrtit. A tak se i v této disciplíně bojovalo hned na čtyřech polích najednou.

To bylo důležité i ve zbylých úkolech, v nichž se plnily zemědělské úkoly spojené s dodávkami pro Klášter či rýžováním zlata. Organizátorům patří chvála za dobře promyšlené využití velké části týmu a rychlý spád her. Obecní hry by letos mohly směle konkurovat těm, které si můžete pamatujete z České televize.

Vítězství připadlo domácímu Klíneci, což se stalo poprvé v historii her a organizátorům akce to přineslo neče-

kanou, ale zaslouženou sladkou odměnou. Líšnice skončila na devátém místě ze 13, ovšem opět zcela jasně vedla v prezentaci své domoviny. Námětem se letos stal náš zrekonstruovaný rybník na návsi a jeho zmenšenina v podobě bazénku se stala jednou z nejvyhledávanějších atrakcí hned po skákacím hradu. Když ho v podvečer bylo nutné sklidiť, moudro o tom, aby se s vaničkou nevytilo i dítě, se stalo praktickou instrukcí.

Na příští ročník bude náš DRÝM tým vyrážet do Jíloviště. Dobrou zprávou je, že se to prý chystají vzít do teplých místní mladí. Ano, skutečně jsme mezi reprezentanty patřili k těm, co pamatují více.

PS: Pozornost budil náš slogan BUFO NENÍ UFO! Víte, co to znamená? Bufo viridis je latinský název ropuchy zelené, což se domníváme je i líšnický maskot sedící u rybníku na návsi.

Inzerce

Motto: Umění tančit je další světový jazyk.

Naši učitelé tance hovoří tímto jazykem plynule - dovolte jim to naučit také Vás.

...Taneční škola ASTRA PRAHA...

opět pořádá

Taneční

V Mníšku p.Brdu

Pro dospělé i pro mládež v páru

Informace: mbrozovsky@volny.cz,

tel.: * 605 938 331 * 722 941 890 *
603 800 662 *

www.astra-praha.cz

**Chystáte se prodat nemovitost?
Chcete ji prodat bez starostí?
Zavolejte mi, rád přijedu za Vámi.**

RE/MAX
Horizont

Zahod'te své starosti, nabízím:

- Profesionální zpracování prezentace nemovitosti
- Zajištění účinné inzerce na největších realitních serverech
- Férové a profesionální jednání
- Právní servis přes certifikovanou advokátní kancelář
- Bezpečnou úschovu peněžních prostředků
- Předání nemovitosti novému majiteli
- Kompletní servis spojený s prodejem nemovitosti

Jaroslav Pýcha

722 490 490

Váš certifikovaný realitní makléř

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz.

V této lokalitě hledáme:

Rodinný dům
Byt v OV s balkonem
Chatu zděnou i dřevěnou

jaroslav.pycha@re-max.cz

Nářez v Líšnici

Dětské hlásky pronikající zpoza stěn školy, děti hemžící se na hřišti, nebo na travnatém plácku u nové školní budovy - to není pro Líšnické nic nového. Ale o víkendu? Copak děti nemají přes týden školy dost? Jak které. Ty z výtvarné skupiny Nářez štětcem se naopak na Líšnickou školu těší celý rok! Po dvouleté přestávce se tu letos v červnu mohly opět zúčastnit víkendového soustředění, tentokrát s tématem animovaný film.

Text a foto: Marcel Dejdar,
www.narezstetcem.cz

Skupina Nářez štětcem působí během školního roku v pražských Strašnicích. Kromě běžných lekcí, pořádání výstav a workshopů, několikrát za rok vyráží i na víkendová soustředění. Červen je vyhrazen Líšnici, kde jsou děti i jejich lektori už skoro jako doma. Hlavní „stan“ mají vždy v podkrovních prostorách mateřské školy, kde nejen spí, ale i vaří a jedí.

Učebny pak využívají na práci. Letos děti vytvořily celkem tři krátké animované filmy na téma Vzkaz zvířat lidem. „Je hrozně zajímavý podívat se do cizí školy, vidět, jak to tam ty druhé děti mají zařízené a co se se svými učitelkami dělají jinak než my,“ říká k tomu devítiletá Sofie. A jedenáctiletá Ema, která je v Líšnici už potřetí, doplňuje: „Mám to tu moc ráda, nejvíc se mi líbí rybníček a jeho okolí a taky plácek u 'kameny, kde se nic nestalo', kam si pokaždé chodíme opékat buřty.“

„Nářez štětcem tímto děkuje hlavně paní ředitelce, ale i učitelkám, za poskytnutí úžasného azylu v budově školy. Do Líšnice se za rok zase moc rádi vrátíme,“ dodávají k tomu lektori Ladka a Marcel.

V BARU S PŘÁTELI „Představte si, moje žena chce mít 3 děti jako 3 mušketýry.“ „No, a moje zase 7 jako 7 trpaslíků!“ Třetí se zvedne: „Chlapi, musím jít.“ „Proč?“ „... (viz tajenku).“					VOUSY POD NOSEM	POLSKÝ SATIRIK	NĚMECKÝ „JÁ“	NEBÍLENÁ BAVLNĚNÁ TKANINA	ČESKÝ MALÍŘ	POMŮCKA: DIEP OBST	SPZ KLATOV	ZNAČKA RHENIA	OŠKUBANÉ	2. DÍL TAJENKY	SOPKA NA SICÍLI
				SOUČÁST DVEŘÍ						KRAJOVÉ LIDOVÉ ODĚVY					
				1. DÍL TAJENKY						ITALSKÝ PŘÍSTAV					
				RUSALKA						SNÍŽENÝ TÓN					
	POKYN	DRUH BÁSNIKA	VĚTŠÍ MĚROU				POUZE					ZEVNITŘ PRYČ			
			UVNITŘ				OTEC					ČESKÝ MALÍŘ			
POLESÍ						MLČKY						AMERICKÝ KOPYTNÍK			
						DRUH KVĚ- TENSTVÍ						CISTERNA			
VÝZVA					NÁLEV				PLÁTĚNÉ PŘÍSTŘEŠÍ					BÝVALÉ ITALSKÉ PLATIDLO	JMÉNO CHAČA- TURJANA
					VYNÁŠET				TRÁPIT						
ŘÍMSKÝCH 501			TYP LÉKAŘE							ZENSKÉ JMÉNO					
			SLOVENSKÝ „TRESTÁNÍ“							ZNAČKA SPONEK					
DĚJSTVÍ				ŘECKÉ PÍSMENO				OTVORY VE ZDI					EVROPAN		
				TAMTY				HUDEBNÍ NÁSTROJ					SCHYLO- VATI SE		
	POLNÍ MÍRA	RANNÍ VLÁHA					VOLÁNÍ					LEDOVEC			
		SODOVKA SE ŠTÁVOU					BODNÁ ZBRAŇ					SOUČÁST SVÍČKY			
JEDNATEL						ÁBELŮV BRATR						ŠALBA			
						DOMLUVIT (rébusově)						SITUACE			
ZÁKRSKY					HODNĚ					VZOREC OXIDU CÍNU				ČILI	HLUBINY V ŘECE
					BÁSNÍK					SKON					
ČÁST ÚST				SOUČÁST POČÍTAČE					MARODIT						
				5 TUČTŮ					HÁJE						
	4. DÍL TAJENKY														
	SOUČÁST KOUPELNY														
HOSTINA							ČIVA					TENHLE			
							NATO					ŠEŘÍKOVĚ FIALOVÝ			
DOSTO- JEVSKÉHO ROMÁN						SEVRĚNÁ RUKA					MILE				
						ZVYK					POUKÁZKY DO LOTERIE				
NIZO- ZEMSKÝ „HLUBOKÝ“						ZNAČKY PRO TÓNY				PRES				NEPŘED- LOŽIT	ZBAVOVATI NEČISTOT
						KULOVITÁ BAKTERIE				PALIVO					
NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU			LISTNATÉ STROMY						KLOUB NOHY						
			VZOREK MĚRIDLA						ŠAFRÁN						
SPZ TÁBORA				AUVEJ				NÁSTROJ ŽENCE						LATINSKÝ „A“	
				STROMO- RÁDÍ				CHOBOT- NATEC						DRUH SLÍNOVCE	
	NĚMECKÝ „OVOCE“	TĚŽ					HLUČNÉ DOUŠKY					OPIČÍ			
		ODBOROVÝ SVAZ					ČESKÉ MĚSTO					MÍNĚNÍ			
TYP DOMKU					OBR						PŘE				
					SLOVENSKÝ „NIC“						CENNÁ POUKÁZKA				
DRAVÁ KAPROVITÁ RYBA						RIVAL				OBYDLÍ PRO PSA					
						SPOJKA				PŘEDLOŽKA					
3. DÍL TAJENKY															
MALÝ ANTONÍN								SEJMOUTI							

Moje milá
Líšničátka!

Konec školního roku byl náročný i u nás
v rybníku. Proto jsem poprosila o pomoc
s letní zábavou šikovné žáčky 5. A a 5. B ZŠ
Nučice, které vede paní učitelka Radka
Endrlová, sousedka z Vandrlice.
Jdeme na to?

Rozcvičíme se lehkým
logickým kvízem a trochou
čísel!

CO PATŘÍ K SOBĚ?

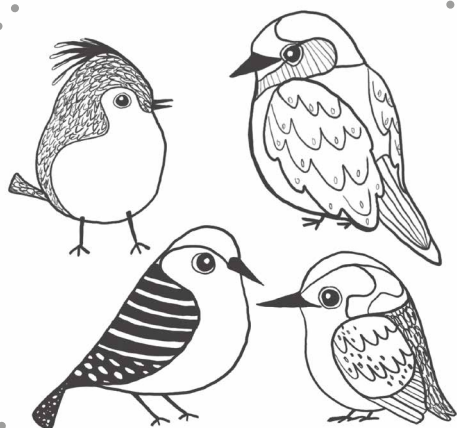
3:00

Spoj čísla a vybarvi odrazem.

Spoj stejně barevná kolečka.

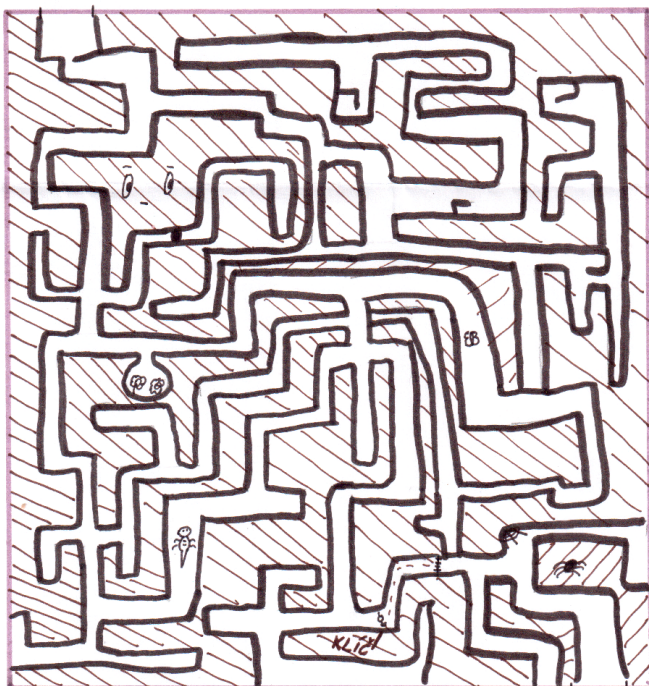
Vybarvi nás a vystřihni.

Pomoz králíčkovi Ušáčkovi najít jeho mrkvičku.

O prázdninách se hodí potrénovat orientační smysl. Než se vrhnete na hledání cesty k moři, vyzkoušejte si cvičná bludiště

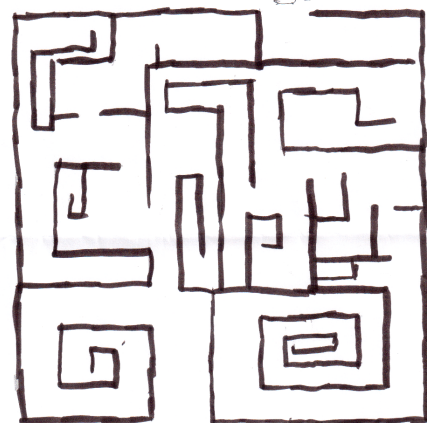

Pomůž mi prosím?

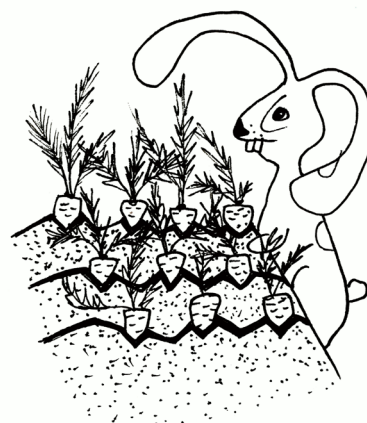

mrkev
Pro co je dobrá mrkev?
Mrkev je velmi zdravá
zelenina a pro lidi
je třeba do očí!

CÍL

START

Nemáte po tom všem žízeň? Děti pro vás vymyslely dva skvělé koktejly!

Ledová káva

Co potřebujeme:

Caro

Mléko

Cukr (nemusíte)

Led

Uzavíratelná nádoba

Jako první si vezmeme nádobu a nalijeme do ní od oka mléko. Přidáme dvě lžičky Cara a cukr podle chuti. Uzavřeme nádobu a pořádně promícháme. Poté přidáme led pod potřeby a máme hotovo!

Jahodová limonád

Co potřebujeme:

Jahody

Voda

Citronová šťáva

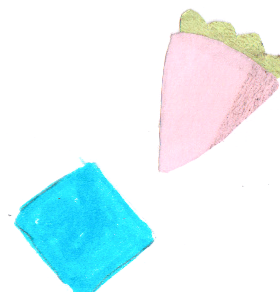
Lístky máty

Cukr

Led

Nádoba (láhev)

Do láhve napustíme vodu a přidáme citronovou šťávu. Přidáme jahody (mohou být i mražené), potom dosladíme podle chuti, zamícháme a přidáme mátu. Necháme v lednici odstát (ideálně přes noc) a máme hotovo! Podáváme s ledem, ale není to nutné.

Srba Servis e-shop

Nové nebo ojeté auto snadno a rychle
z pohodlí vašeho domova

Je to jednoduché

1

Vyberte si a objednejte vůz na našem e-shopu

ESHOP.SRBA.CZ

2

Po vyřízení platby Vám vůz dovezeme **zdarma** po celé ČR

3

A Vy můžete zvesela jezdit

